

Heli Arokki

Dialogisuuden vahvistuminen kuntoutuksessa simulaatio-oppimisen keinoin

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Toimintaterapeutti YAMK

Kuntoutuksen tutkinto-ohjelma

Opinnäytetyö

2.11.2024

Tiivistelmä

Tekijä:	Heli Arokki
Otsikko:	Dialogisuuden vahvistuminen kuntoutuksessa simulaatio-oppimisen keinoin
Sivumäärä:	57 sivua + 1 liite
Aika:	2.11.2024
Tutkinto:	Toimintaterapeutti YAMK
Tutkinto-ohjelma:	Kuntoutus
Ohjaajat:	Yliopettaja, FT Salla Sipari Lehtori, Kaisa Hartikainen

Tämän tutkimuksellisen kehittämistyön tarkoituksena oli kuvata simulaatioperustaisen oppimisen viitekehys opiskelijan ammatillisen dialogisuuden vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutuksessa. Tutkimuksellinen kehittämistyö toteutui osana Turun ammattikorkeakoulun toimintaterapeuttikoulutusohjelman strategista päätöstä kehittää simulaatioperustaista oppimista opintojen eri vaiheisiin.

Tutkimuksellisen kehittämistyön tutkimuksellisena lähestymistapana käytettiin kuvailevaa kirjallisuuskatsausta. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus eteni näytönhakuna kolmeen eri tutkimustehtävään. Aineistolle tehtiin aineistolähtöistä sisältöanalyysia, jotta voitiin tunnistaa tutkimustehtäviin liittyvät keskeiset teemat ja kokonaisuudet.

Simulaatioperustaiselle oppimiselle löytyi useita eri teoreettisia lähtökohtia tulosten mukaan. Esimerkiksi Kolbin (1984) kokemuksellinen oppimisteoria ja sosiaalinen, yhdessä tekemisen konteksti olivat keskeisiä lähtökohtia. Tulosten mukaan on tärkeää myös huomioida, että simulaatioharjoituksen taustalla vaikuttaa aina harjoitukseen oleellisesti liittyvä teoria, kuten tässä työssä teoretieto dialogisuudesta. Keskeisinä pedagogisina huomioina simulaatiokäsikirjoituksen suunnittelussa ovat esimerkiksi opiskelijan osaamisen taso ja simulaatioharjoituksen oppimistavoitteet. Erityisesti tuloksissa korostui videopohjaisen debriefing-tilaisuuden käyttäminen tukemaan opiskelijan itsereflektion kehittymistä. Tarkistuslistojen hyödyntäminen arvioinnissa on tulosten mukaan hyvä keino, kun halutaan vahvistaa opiskelijan ammatillista dialogiosaamista. Tärkeänä huomiona kirjallisuuskatsauksen perusteella voidaan pitää sitä, että simulaatioharjoitus itsessään toimii aina väylänä oppia sekä keinona osoittaa omaa osaamistaan.

Avainsanat: Simulaatioperustainen oppiminen, dialogisuus, asiakkaan kohtaaminen, simulaatioperustaisen oppimisen pedagogiset elementit, simulaatioperustaisen oppimisen arviointi

Tämän oppinnäytetyön alkuperä on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

Abstract

Author: Heli Arokki
Title: Strengthening dialogue in rehabilitation through simulation-based learning
Number of Pages: 57 pages + 1 appendices
Date: 2 November 2024

Degree: Master of Occupational Therapy
Degree Programme: Rehabilitation
Instructors: Salla Sipari, Principal Lecturer, PhD
Kaisa Hartikainen, Lecturer

The purpose of this research-development work was to describe a framework for simulation-based learning to strengthen students' professional dialogue skills in rehabilitation client encounters. The development work was carried out as part of the strategic decision of the Turku University of Applied Sciences Occupational therapy programme to develop simulation-based learning for different stages of studies.

A descriptive literature review was used as the research approach for the research-development work. The descriptive literature review proceeded as an evidence search for three different research tasks. A data-driven content analysis was applied to the materials in order to identify the key themes and themes related to the research tasks.

According to the results, several different theoretical starting points for simulation-based learning were found. For example, Kolb's (1984) experimental learning theory and the social, collaborative context were key starting points. The results also suggest that it is important to note that the theory behind a simulation training exercise is always relevant to the whole exercise, such as the theory of dialogue in this study. Key pedagogical considerations in the design of the simulation scenario include the level of competence of the student and the learning objectives of the simulation exercise. In particular, the results highlighted the use of video-based debriefing to support the development of student self-reflection. The use of checklists for assessment was found to be a good tool for strengthening students' professional dialogue skills. An important observation from the literature review is that the simulation exercise itself is always a learning tool and a means of demonstrating one's own competence.

Tiivistelmän käännöstyössä on apuna käytetty DeepL.com-ohjelmaa. Opinnäytetyön tekijänä olen vastuussa kaikesta opinnäytetyön sisällöstä.

Keywords: Simulation-based learning, dialogue, client encounters, pedagogical considerations in the design of a simulation, evaluation and assessment of simulation-based learning

The originality of this thesis has been checked using Turnitin Originality Check service.

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Simulaatioperustainen oppiminen	2
2.1	Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat	2
2.2	Pedagogiset ratkaisut simulaatioperustaisessa oppimisessä	3
2.3	Arviointi simulaatioperustaisessa oppimisessä	5
3	Kuntoutuksen asiakaskohtaamiset	5
3.1	Dialogisuuden elementit	5
3.2	Kuntoutumista edistävä dialogisuus	6
4	Toimintaympäristö	7
4.1	Toimintaympäristön kuvaus	7
5	Opinnäytetyön tavoite ja tarkoitus	8
6	Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen toteutus	9
6.1	Lähestymistapa ja tiedon intressi	9
6.2	Aineiston keruu	9
6.3	Aineiston analyysi	14
7	Tulokset	20
7.1	Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä	20
7.2	Pedagogiset ratkaisut ja elementit simulaatioperustaisessa oppimisessä opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä	24
7.3	Arvioinnin hyödyntäminen simulaatioperustaisessa oppimisessä opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumisen varmentamiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä	31
8	Viitekehys opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä	35
9	Pohdinta	42
9.1	Menetelmälliset ratkaisut ja luotettavuus	42
9.2	Tulosten pohdinta	44
9.3	Jatkotutkimusaiheet	49

Liitteet

Liite 1. Aineiston analyysi

1 Johdanto

Opetus- ja kulttuuriministeriön yksi kärkihankkeista on korkeakoulutuksen kehittäminen ja sen tavoitteena on, että korkeakoulut hyödyntävät digitalisaation tuomia mahdollisuuksia. Simulaatioperustaisen, teknologiaa hyödyntävän opetuksen on osoitettu olevan vaikuttavaa silloin, kun tavoitteena on käytännön taitojen opettaminen. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisussa tuodaan esiin, että tavoitteellinen vuorovaikutusosaaminen nähdään ammattihenkilön substanssiosaamisena. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2019: 27, 42, 46.) Vuorovaikutusosaaminen onkin yksi tärkeimmistä taidoista kuntoutustyössä, ja vuorovaikutusosaamista voidaan tukea kuntoutuksen koulutuksissa simulaatioperustaisen oppimisen avulla (Hung & Ho & Lin 2021: 1, 4–6). Suomessa puhutaan tässä yhteydessä usein dialogisuuden osaamisesta asiakastyössä (Mönkkönen 2018), mutta maailmalla käytetään termiä tehokkaat kuuntelutaidot (King ym. 2012), myös vuorovaikutustaidot ilmaisua käytetään.

Tutkimusten mukaan laadukasta simulaatioharjoitusta voidaan käyttää kehittämään opiskelijoiden itseohjautuvuutta, ammatillista käyttäytymistä ja vuorovaikutustaitoja. (Imms ym. 2018: 557, 560, 563. Hung & Ho & Lin 2021: 1, 4–6). Kulttuuriset erot, perheen sisäiset viestintätyyli ja mahdollinen aiempi koulutus vaikuttavat opiskelijan tapaan kommunikoida (Adamson & Chaka & Hizzed & Williment & Hargan 2023: 466). On kuitenkin tärkeää tiedostaa, etteivät ammatilliset vuorovaikutustaidot ole synnynnäisiä, vaan niitä on opeteltava sekä kehitettävä (Maguire & Pitceathly 2002). Sosiaali- ja terveysalojen koulutuksissa pidetään nykyään vuorovaikutustaitojen hallitsemista ydinosaamisena (Velde & Lane & Clay 2008: 17), sillä tiedetään, että tehokas kommunikatio lisää sekä asiakkaiden, että henkilöstön tyytyväisyyttä, sitoutumista hoitoon sekä asiakkaan terveysongelmien ymmärtämistä (Haskard ym. 2008: 513).

Simulaatioperustaista opetusta saaneet opiskelijat ovat työelämässä varmempia kohtaamaan erilaisia asiakkaita, jolloin myös asiakkaan kokemus palvelutilanteesta paranee (Kekoni ym. 2021: 377). On myös tiedossa, että asiakkaan aktiivinen osallistuminen omaan hoitoonsa on osa laadukasta kuntoutusta. Asiakkaat ovat nykyään myös yhä tietoisempia vaihtoehdoistaan ja he haluavat osallistua itseään koskevaan päätöksentekoon. (Graffina & Barello 2015: 1, 5.) Tästä syystä terapeuttien dialogiosaaminen korostuu tulevaisuuden osaamisvaatimuksissa. Tämän tutkimuksellisen kehittämistyön

tarkoituksena on kuvata simulaatioperustaisen oppimisen viitekehys vahvistamaan opiskelijan ammatillista dialogiosaamista asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä.

2 Simulaatioperustainen oppiminen

2.1 Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat

Simulaation tarkoitus on jäljitellä todellisuutta mahdollisimman tarkasti ja sen potentiaali pedagogisena menetelmänä liittyy sen mahdollisuuksiin luoda uudenlaista osaamista (Huotari & Kalalahti 2017:47–51). Joanna Kalalahden (2016) tekemässä tutkimuksessa pedagogisen simulaation määritelmäksi on asetettu todellisten työtilanteiden jäljittely oppimista tukevan ennalta laaditun käsikirjoituksen mukaisesti (Kalalahti 2016: 21). Simulaatioperustaiset ohjelmat voivat lisätä klinisiä taitoja ja parantaa asiakkaiden hoitoa sekä hoidon turvallisuutta. Avaintekijöitä onnistuneeseen simulaatioperustaiseen oppimiseen ovat luotettavuus, simulaation suunnittelu, käsikirjoitukset, joilla on selkeät oppimistavoitteet, arviointi sekä jälkipuinti. (Hung & Ho & Lin 2021.)

Simulaatioperustaiseen oppimiseen kuuluu yhdessä oppimisen ulottuvuus, sillä sen lähtökohdat ovat konstruktivisessa oppimisessa (Kekoni ym. 2021: 367–368). Simulaatioperustaisessa oppimisessa opiskelija on aktiivinen ja hän oppii kokemustensa kautta (Kalalahti 2016: 23). Kokemuksellisen oppimisen malli (experiential learning) tarjoaa hollistisen näkemyksen oppimisprosessiin sekä aikuisen kehitykseen. Nämä molemmat ovat yhdenmukaisia sen kanssa, miten ihminen kasvaa, oppii ja kehittyy. Oppimisteorioidista kognitiiviset teorit korostavat oppimisessa kognition merkitystä ja käyttäytymistieteelliset oppimisteorit puolestaan kieltävät subjektiivisen kokemuksen oppimisprosessissa (Kolb & Boyatzis 1999:2). Kolbin (1984) mukaan kokemuksellisen oppimisen teorian määritelmänä on prosessi, jossa tieto syntyy kokemuksen ja sen ymmärtämisen sekä muuntamisen kautta (ks. Kolb & Boyatzis 1999:2).

Simulaatioperustaisen opetuksen (SBL) tärkein edellytys, oli kyse sitten minkä tahansa koulutuksen tuottamasta simulaatioperustaisesta opetuksesta, on se, että SBL-ohjelma ja simulaatiokokemukset perustuvat olemassa oleviin teoreettisiin tai käsitteellisiin viitekehyksiin (Magerat & Klepo & Sangster Jokic & Bartolac 2024: 10). Simulaatio-opetusta ohjaavan opettajan tulee tietää, mitkä ovat simulaation keskeiset tavoitteet ja tarkoitukset, joita käsitellään simulaation purkuvaiheessa. Laadukas

simulaatioperustainen opetus edellyttää ohjaajien kouluttautumista. Ilman osaamista voi simulaatiokokemus epäonnistua. (Kokko 2016: 16; INACSL 2021a: 15.)

2.2 Pedagogiset ratkaisut simulaatioperustaisessa oppimisessä

INACSL:n (International Nursing Association for Clinical Simulation and Learning) (2021a) mukaan terveydenhuollossa tehdyissä simulaatioperustaisessa opetuksessa standardoitu suunnitelma simulaatioharjoituksesta tarjoaa tehokkaimmat puitteet simulaatioperustaisen kokemuksen kehittämiseksi osallistujille. Simulaatioperustainen opetus tulisi suunnitella yhteistyössä alan ammattilaisten kanssa: työelämän, opetuksen sekä simulaation asiantuntijoiden kesken. (INACSL 2021a: 14–15.)

Uudet pedagogiset ratkaisut, oppimis- ja opetusympäristöt sekä opettajien osaaminen ovat keskeisiä, kun otetaan huomioon kuntoutuksen monimuotoiset asiakasryhmät (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2019:16–18). Myös korkeakoulutuksen tuottavuutta voidaan parantaa vastaamalla työelämän tarpeisiin ja lisäämällä osaamista tuottavia menetelmiä (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2023:12). Kuten nykyään esimerkiksi usein työelämässä edellytetään uuden teknologian hallintaa (Teräs & Poikela & Lahtela 2013: 67).

Simulaatioperustaisen oppimisen on tarkoitus tapahtua mahdollisimman aidoissa ympäristöissä, toisin sanoen simuloiden oikeita työelämän tilanteita (Saleem & Khan 2023; Peterson Bethea & Cavazos Castillo & Harvison 2014). Simulaatioperustaisen oppimisen kautta voidaan harjoitella erilaisten ja eri taustaisten ihmisten kohtaamista ja lisätä sitä kautta yhteiskunnallista tasa-arvoa sekä ymmärrystä. (SIMBA-hankehaku 2022: 25). Simulaatio voi sisältää ns. roolipeliä, jossa opiskelijat ovat asiakkaina sekä terapeutin roolissa, voidaan käyttää standardoituja potilaita (vakiintunut termi asiakkaan rooliin koulutetulle henkilölle) tai tehdä virtuaalilasien avulla simulaatioharjoituksia (Aebersold 2018). Helpoimmillaan simulaatiota tehdään ilman teknisiä apuvälineitä, jolloin voidaan harjoitella esimerkiksi asiakkaan kohtaamiseen liittyviä asioita (Kokko 2016: 16). Simulaatio-opetuksessa opiskelijat pääsevät harjoittelemaan asiakastilanteita ja ottamaan erilaisia rooleja. Asiakkaan roolissa toimiminen auttaa ymmärtämään asiakastilanteita ja samaistumaan siihen. (Silvennoinen & Juujärvi 2018:55.)

INACSL:n (2021a) mukaan tarkoituksenmukaista simulaatiosuunnittelua edistää selkeästi strukturoitu prosessi. Simulaatiosuunnitelmassa on tarkoin mietityt oppimistulokset, jotka ovat suhteessa kyseessä olevan opetuksen tavoitteisiin ja oppimistehtäviin sekä

opiskelijan osaamiseen. INACSL (2021a) on luonut sairaanhoidon koulutuksia varten standardit, kuinka tuottaa simulaatioperustaista oppimista. Esimerkiksi yhtenä tärkeänä kohtana ovat kliiniset hoitostandardit, joiden tehtävänä on varmistaa, että harjoitus on realistinen ja se on sovellettavissa todelliseen hoitotilanteeseen. (INACSL ym. 2021a: 14–15.)

Ennen varsinaista simulaatioharjoitusta INACSL:n (2021a) ohjeistuksissa tuodaan esiin prebriefing, jolla tarkoitetaan opettajan tekemää suunnitelmaa koskien simulaatioharjoitusta: mitä materiaaleja tarvitaan harjoituksessa jne. sekä ohjeistuksen tekemistä opiskelijoille simulaatioharjoituksen suorittamisesta. Prebriefingin tarkoituksena on varmistaa opiskelijoiden psykologinen turvallisuus, kun he osallistuvat simulaatioharjoitukseen. (INACSL ym. 2021a:15, 18.) Raija Kokon (2016) mukaan simulaatiocaset tulee pitää yksinkertaisina, realistisina sekä aikaresursseihin sopivana. Hän myös korostaa hyvän ilmapiirin luomisen tärkeyttä sekä opiskelijoiden kykyä tiimityöhön, hyvän simulaatiokokemuksen mahdollistumiseksi. Itse simulaatioharjoitus alkaa briefing-tilaisuudella, jossa tuodaan esiin se, mitä simulaatioharjoituksella tavoitellaan. Opiskelijoille tulee myös esitellä simulaatio-tila sekä välineet, joita harjoituksessa tarvitaan. (Kokko 2016: 17.) Opiskelijan tulee tietää, millainen harjoitus on kyseessä, ja hänellä tulee olla osaamista harjoituksen suorittamiseen (INACSL 2021b: 10).

INACSL:n (2021a) mukaan simulaatioharjoitus koostuu tietyistä elementeistä. Itse simulaatioharjoitus tulee suunnitella simulaatio-ohjaajan kanssa sekä harjoituksen aihepiiriin asiantuntijan kanssa. Simulaatioharjoituksessa tulee ottaa huomioon opiskelijan osaamisen taso ja samalla pohtia, miten opiskelija osaaminen saadaan arvioitua. Harjoitusta suunnitellessa tulee ottamaan huomioon se, miten harjoituksesta saadaan mahdollisimman realistinen. (INACSL ym. 2021a:15.)

Simulaatioperustaisen opetuksen ydintä on Kokon mukaan purkutilaisuus, jossa käsitellään se, mitä simulaatiossa on tapahtunut (Kokko 2016: 17). Purkutilaisuus (debriefing) toteutetaan simulaatioharjoituksen jälkeen. INACSL (2021a) ohjaa laatimaan suunnitelman opiskelijan oppimisprosessin arvioimiseksi. Simulaation purkutilaisuudessa voidaan käyttää kolmea eri strategiaa kuten palaute, jälkipuinti ja/tai ohjattu reflektio- ja arviointimenetelmä. Mikään näistä strategioista ei ole toistaan parempi ja samanaikaisesti voidaan käyttää useampia strategioita kerralla. Se tapa mitä halutaan purkutilaisuudessa käyttää, riippuu mm. halutusta oppimistuloksesta. Purkutilaisuuden tavoitteena on opiskelijan itsereflektiokyvyn kehittyminen. (INACSL 2021c: 28.)

2.3 Arviointi simulaatioperustaisessa oppimisessä

Kiinnostus hyödyntää simulaatioharjoituksia arviointistrategiana on kasvanut. Esimerkiksi hoitotyön koulutuksissa simulaatioharjoituksissa voidaan käyttää objektiivista strukturoitua kliinistä tutkimusta OSCEa ja sen sisältämää neljää OSCE-instrumenttia. (Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus 2013: 393.) Sairaanhoitajaopiskelijoiden kliinisen osaamisen arviointia pidetään olennaisena osana koulutusprosessia. OSCE (Objective Structured Clinical Examination) on suunniteltu arvioimaan sairaanhoitajaopiskelijoita erilaisissa terveyteen liittyvissä asioissa, ja opiskelijat ovat suhtautuneet tähän myönteisesti (McWilliam & Botwinski 2010: 36). OSCE arvioinnissa on joukko lyhyitä simulaatiotyöasemia, joita opiskelijat kiertävät. Suorituksia arvioidaan tarkastuslistojen ja arviointiasteikkojen avulla. (Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus 2013: 395.)

Kun simulaatioperustaista oppimista arvioidaan, tulisi arviointimittarin arvioida opiskelijan suoriutumista ja tavoitteena olevan osaamisen hankkimista. Formatiivinen arviointi tarjoaa jatkuvaa palautetta opiskelijalle ja summatiivinen arviointi puolestaan arvioi opiskelijan kokonaissuoriutumista suhteessa normeihin. (Purva 2016:11.) Simulaatioharjoituksen arviointiin suositellaan Kirkpatrickin arviointimallia, joka tarjoaa systemaattisen viitekehysten arvioimaan simulaatioon osallistuvien sitoutumista, tietämystä, taitojen soveltamista ja kokonaisvaikutusta asiakkaiden toimintakykyyn. Kirkpatrickin malli jakaa arvioinnin neljään osa-alueeseen: 1) osallistujien reaktiot 2) oppimistavoitteet 3) käyttäytymisessä tapahtuva muutos ja 4) lopulliset asiakkaan toimintakykyä koskevat vaikutukset. (Magerat ym. 2024:58.) Korkeammat tasot Kirkpatrickin mallissa saavutetaan arvioimalla opiskelijan taitoja, tietoja tai käyttäytymistä. Opiskelijan osaamista voitaisiin myös tarkastella kartoittamalla potilastyytyväisyyttä ja tarkastelemalla potilasturvallisuutta. (Purva 2016: 6,9.)

3 Kuntoutuksen asiakaskohtaamiset

3.1 Dialogisuuden elementit

Jotta voidaan tarkastella dialogisuutta, pitää ymmärtää mitä se pitää sisällään. Kuunteleminen sekä kommunikaatio ovat osa dialogisuutta. Kuuntelemista pidetään usein passiivisena toimintana, mutta dialogisuudessa siihen liittyy myös aktiivista kuuntelua. Kommunikaatio on käsitteenä laajempi ja pitää sisällään kaksisuuntaista ajatusten vaihtoa. (King ym. 2012: 460). Vastavuoroisuus on dialogisuuden yksi tärkeimmistä elementeistä:

asiakassuhteessa se tarkoittaa molemminpuolisen ymmärryksen rakentamista. Dialogisuudessa tieto ja ymmärrys tuotetaan yhdessä. (Mönkkönen 2018: luku 5.1, 5.4). Dialogin elementtejä ovat tasa-arvoinen osallistuminen, ilmaisun avoimuus, empaattinen kuuntelu, keskinäinen luottamus, toisen kohtaaminen vertaisena, kunnioitus toisen erilaisia ajatuksia sekä intressejä kohtaan. Dialogisuudessa ei ole voittajia eikä häviäviä. (Holm & Poutanen & Stähle 2018.)

Kuunteleminen ja dialogiosaaminen edellyttää erilaisten taitojen käyttöä ja kykyä tietää, mitä taitoa käyttää missäkin tilanteessa (King ym. 2016: 285). King ym. (2012) tuovat artikkelissaan esille kirjallisuudessa tunnistettuja kuuntelun ja kommunikaation osa-alueita, kuten tehokas, tutkiva, konsensukseen suuntautunut sekä toimintaan suuntautunut kuuntelu. Tehokkaalla kuuntelulla King ym. (2021) tarkoittavat kuuntelua, joka pitää sisällään tarkkaavaisuutta, joka auttaa ymmärtämään asiakkaan tilannetta. Tutkiva kuuntelu pitää sisällään dialogin tiedon saamiseksi ja asioiden selventämiseksi. Konsensukseen suuntautunut kuuntelu on yhteisen ymmärryksen ja yhteisesti määriteltujen tavoitteiden luomista. Toimintaan suuntautuneen kuuntelun tarkoituksena on asiakkaan tukeminen ja mahdollistaminen niin, että asiakas pystyy suunnittelemaan sekä määrittelemään toimia, joiden avulla hän voi saavuttaa haluamansa lopputuloksen. (King ym. 2012: 465.) Parhaimmillaan dialogisuus on sitä, että molemmat osapuolet voivat oppia siitä ja sen avulla he voivat muuttaa omia asenteitaan tai mielipiteitään (Mönkkönen 2018: luku 5.1).

3.2 Kuntoutumista edistävä dialogisuus

Taylor (2020) puhuu itsensä terapeuttisesta käytöstä osana terapiasuhdetta. Se tarkoittaa sitä, missä määrin terapeutti soveltaa empatiaa ja tarkoituksellisuutta asiakassuhteessa. Kuntoutumista edistävässä terapeuttisessa vuorovaikutuksessa on tärkeää tunnistaa ja ymmärtää empaattisesti asiakkaan persoonallisuuden piirteitä ja olla tietoinen siitä, miten nämä persoonallisuuden piirteet vaikuttavat asiakkaan reaktioihin terapiaprosessissa sekä miten ne vaikuttavat terapeuttiin itseensä. Terapeutin tulee osata ylläpitää reflektiivistä tietoisuutta omista reaktiostaan ja hallita omaa käyttäytymistään. (Taylor 2020:2,126.)

Tietoisuus omista käyttäytymismalleista ihmissuhteissa sekä sanallisessa viestinnässä on tärkeää. Vain tunnistaessaan omia vahvuuksia, voimavaroja sekä heikkouksiaan, pystyy terapeutti tietämään mitä ihmissuhdetaitojen osa-alueita hänen on vielä kehitettävä. Erityisen tärkeää on, että terapeutti pystyy reagoimaan empaattisesti, mutta

samalla itsensä tietyllä tasolla kurissa pitämällä, jos asiakas käyttäytyy haastavasti tai asiakkaan käytös laukaisee terapeutissa odottamattomia reaktioita. (Wong 2016: 5.)

Taylorin (2020) kehittämän The Intentional Relationship-mallin mukaan vuorovaikutus voi olla terapeutista, kun sille on ominaista terapeutin johtajuus, vastuunotto, empaattisuus sekä tarkoituksellisuus. Jotta tähän päästään, tulee terapeutilla olla vahvat taidot verbaalisessa sekä nonverbaalisessa viestinnässä ja terapeutin tulee kuulla asiakasta tavalla, joka on mahdollisimman terapeuttinen. (Taylor 2020:204—205.) Johtajuus dialogisuudessa tarkoittaa sitä, että terapeutin tulee tietää mitä hän ei tiedä, osata pyytää apua sekä sietää epävarmuutta. Terapeutin tulee myös tunnistaa omat rajansa. Lisäksi tarvitaan kykyä reflektoida sekä muunnella omaa toimintaansa vuorovaikutuksessa saadun tiedon ja palautteen suuntaisesti. (THL 2023a.) Kun vuorovaikutus ammattilaisen ja asiakkaan välillä on dialogista, terapeutti antautuu asiakkaan kuuntelulle, jotta asiakas saa kokemuksen kuulluksi tulemisesta. Kuulluksi tuleminen on usein voimauttava kokemus, joka jo itsessään voi vähentää asiakkaan stressiä ja hätää. Dialogisuudessa kuunteleminen välittyy jo pienistä eleistä sekä ilmeistä. Tästä syystä nonverbaalin viestinnän tunnistaminen ja osaaminen korostuu terapeutisessa, kuntoutusta edistävässä dialogisuudessa. (THL 2023b.)

4 Toimintaympäristö

4.1 Toimintaympäristön kuvaus

Toimintaympäristönä tässä tutkimuksellisessa kehittämistyössä toimi Turun ammattikorkeakoulun toimintaterapiakoulutusohjelma. Toimintaterapiakoulutusohjelma kuuluu organisaatiomuutoksen myötä Kuntoutuksen ja Suun terveyden (KunSu) alueeseen. Toimintaterapiakoulutusohjelmassa opettaa tällä hetkellä neljä lehtoria ja yksi päätoiminen tuntiopettaja. Lisäksi tiimiä täydentää yksi sivutoiminen tuntiopettaja sekä opetus-toimintaterapeutti.

Kehittämiskohteena toimintaterapiakoulutusohjelmassa on simulaatioperustaiseen opetuksen lisääminen toteutussuunnitelmiin. Tähän liittyen jokainen opettaja osallistui kevään 2024 aikana simulaatio-ohjaajakoulutukseen. Lisäksi kaksi toimintaterapiakoulutusohjelman opettajaa ovat mukana Erasmus + rahoitteisessa SIMBA-hankkeessa (Simulation-based learning in Occupational Therapy Education). SIMBA-hankkeen tarkoitus on sisällyttää simulaatioon perustuva oppiminen (SBL) ja arviointi

toimintaterapiakoulutuksen kaikkiin vaiheisiin siten, että opiskelijat ovat oppimisprosessinsa aktiivisia osallistujia ja tuntevat olonsa päteviksi siirtyessään työelämään toimintaterapeuttina valmistumisen jälkeen. Hankkeen aikana luodaan simulaatioon perustuvaa oppimista varten strukturoituja, asiakastapauksiin perustuvia, digitaalisia ja käytännössä tapahtuvia toimintaterapian käsikirjoituksia (SIMBA-hankehakemus 2022:23–25). Tarve opiskelijoiden dialogisuuden kehittämiseen nousi SIMBA:n focus group-haastattelussa esiin, sillä ihmissuhdetaidot ovat terapeuttien keskeinen osaamisalue, johon kuuluu mm. viestintätaidot, ongelmanratkaisu, tiimityö sekä ammatillisen roolin ymmärtäminen ja siinä toimiminen (Bartolac & Sangster Jokic & Magerat & Klepo 2024: 4, 11–13).

5 Opinnäytetyön tavoite ja tarkoitus

Tämän tutkimuksellisen kehittämistyön tarkoituksena oli kuvata simulaatioperustaisen oppimisen viitekehys vahvistamaan opiskelijan ammatillista dialogiosaamista asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä.

Tutkimustehtävät:

1. Kuvata simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä
2. Kuvata pedagogiset ratkaisut ja elementit simulaatioperustaisessa oppimisessa opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä
3. Kuvata millaista arviointia tulisi hyödyntää simulaatioperustaisessa oppimisessa opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumisen varmentamiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä

Työn tuotoksena syntyi pedagoginen viitekehys opetuksen toteuttamiseksi vahvistamaan opiskelijan ammatillista dialogiosaamista asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä. Tuotosta voidaan hyödyntää kuntoutuksen perusopetuksessa kehitettäessä tulevaisuuden kuntoutuksen ammattilaisen dialogiosaamista asiakkaan kohtaamistilanteissa.

6 Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen toteutus

6.1 Lähestymistapa ja tiedon intressi

Tutkimusmenetelmänä käytettiin kuvailevaa kirjallisuuskatsausta, jonka avulla kuvattiin simulaatioperustaisen oppimisen viitekehys opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistamiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä perehtymällä tutkimuksiin sekä ammatillisiin materiaaleihin (Vilkkä 2023: 1.2.1). Kirjallisuuskatsaus eteni suunnittelun jälkeen järjestelmälliseen tutkimusten hakuprosessiin, niiden valikointiin, löydettyjen tutkimusten kriittiseen lukemiseen sekä analysointiin ja tulosten raportointiin. Tutkimusten tietoja vertailtiin sekä yhdisteltiin uuden tiedon luomiseksi. (Vilkkä 2023: 1.1.2.) Lähtökohtaisesti tutkimusartikkelien arvioinnissa on vähintään kaksi osaavaa arvioitsijaa (Lementti & Ylönen 2016, 67), mutta koska opinnäytetyö tehtiin yksilötyönä, poikkeaa työ tältä osin näistä ohjeista. Koska kyseessä oli kuvaileva kirjallisuuskatsaus, aineiston kokoamisessa painoarvoa on erityisesti artikkelin sisällöllisellä valinnalla, ei niinkään etukäteen asetetuilla ehdoilla (Kangasniemi ym. 2013:296), jolloin ehdoista voitiin poiketa, mikäli artikkelin sisältö osoittautui kirjallisuuskatsauksen kannalta oleelliseksi. Tämä kertoo valintojen jatkuvasta reflektomisesta suhteessa tutkimustehtäviin koko prosessin ajan, jolloin valittu aineisto tarkentuu prosessin myötä (Kangasniemi ym. 2013:296).

Työn taustalla oli praktinen tiedon intressi, jonka tarkoituksena on saada ymmärrys tutkittavasta ilmiöstä ja kuvailla sitä johdonmukaisesti (Vilkkä 2023: 1.2.1). Kirjallisuuskatsauksen tarkoituksena on kuvata simulaatioperustaisen oppimisen viitekehys opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä.

6.2 Aineiston keruu

Aineiston keruu lähti liikkeelle hakusanojen muodostamisesta sekä hakujen toteuttamisesta eri tietokannoissa (Vilkkä 2023: luku 2.1.2). Keskeisin peruste mukaan otettaville artikkeleille oli niiden sisältö ja sen suhde tutkimustehtäviin. Kirjallisuuskatsauksessa on käytetty eksplisiittistä valintaa, jolloin artikkelien valinta on tehty hyödyntämällä eri tietokantoja ja niissä aika- sekä kielirajauksia. (Kangasniemi ym. 2013:296). Aineistojen sisäänotto- ja poissulkukriteerit ovat esitetty taulukossa 1.

Artikkelien haku rajattiin vuosille 2000–2024. Aineiston haussa on hyödynnetty seuraavia hakukoneita: PubMed, Taylor and Francis, ProQuest, Cinahl. Lisäksi Google

Scholarin avulla on haettu muista hakukoneista löydettyjen artikkeleiden kokotekstejä. Osa Google Scholarista haetuista artikkeleista on löytynyt toisten artikkelien lähdeluetoista, kun on hakeuduttu alkuperäiselle lähteelle. Myös näitä artikkeleita on otettu mukaan katsaukseen. Hakusanoina on käytetty monenlaisia sanayhdistelmiä, jotta jokaiseen tutkimustehtävään löydettiin vastaus.

Ensimmäisellä hakukierroksella hakusanat ja lausekkeet sisälsivät dialogisuuden, mutta haku ei tuottanut riittäviä tuloksia vastaamaan tutkimustehtäviin. Hakua laajennettiin koskemaan vuorovaikutukseen liittyvää sanastoa (taulukko 2). Taulukossa 3 on kuvattu hakusanat, joita lopulta käytettiin. Koska tutkimustehtävien aiheista löytyi vain vähän täysin aihetta vastaavia tutkimuksia, tarkasteltiin simulaatioperustaista oppimista sekä dialogisuutta kuntoutuksessa myös erikseen kattavan ymmärryksen saamiseksi.

Taulukko 1. Sisäänotto- ja poissulkukriteerit aihekohtaisesti

Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset ja pedagogiset lähtökohdat	
Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Vuoden 2000 jälkeen julkaistu englannin- tai suomenkielinen tutkimusartikkeli	Vuoden 2000 jälkeen julkaistu muu kuin englannin- tai suomenkielinen artikkeli, tai ennen vuotta 2000 julkaistu englannin- tai suomenkielinen artikkeli
Käsittelee simulaatioperustaista oppimista kuntoutuksen tai terveydenhuollon aloilla	Käsittelee simulaatioperustaista oppimista muilla aloilla
Käsittelee simulaatioperustaisen oppimisen parhaita toimintatapoja: prosessia/ viitekehystä / ohjeistusta simulaation järjestämiseksi kuntoutuksen ja terveydenhuollon aloilla	Käsittelee simulaatioperustaisen oppimisen parhaita toimintatapoja: prosessia/ viitekehystä / ohjeistusta simulaation järjestämiseksi muilla kuin kuntoutuksen ja terveydenhuollon aloilla

Dialogisuus simulaatioperustaisessa oppimisessä	
Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Vuoden 2000 jälkeen julkaistu englannin- tai suomenkielinen tutkimusartikkeli	Vuoden 2000 jälkeen julkaistu muu kuin englannin- tai suomenkielinen artikkeli, tai ennen vuotta 2000 julkaistu englannin- tai suomenkielinen artikkeli

Käsittelee simulaatioperustaista oppimista ja opiskelijoiden vuorovaikutustaitojen kehittämistä kuntoutuksen tai terveydenhuollon koulutuksissa	Ei käsittele simulaatioperustaista oppimista ja opiskelijoiden vuorovaikutustaitojen kehittämistä kuntoutukseen rinnastettavalla alalla
Käsittelee dialogisuutta/vuorovaikutusosaamista asiakastyössä kuntoutuksen ja/tai terveydenhuollon aloilla	Käsittelee dialogisuutta/vuorovaikutusosaamista asiakastyössä muualla kuin kuntoutuksen ja/tai terveydenhuollon aloilla

Simulaatioperustaisen oppimisen arviointi	
Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Vuoden 2000 jälkeen julkaistu englannin- tai suomenkielinen tutkimusartikkeli	Vuoden 2000 jälkeen julkaistu muu kuin englannin- tai suomenkielinen artikkeli, tai ennen vuotta 2000 julkaistu englannin- tai suomenkielinen artikkeli
Käsittelee simulaatioperustaista oppimista ja opiskelijan arviointia kuntoutuksen ja/tai terveydenhuollon aloilla	Ei käsittele simulaatioperustaista oppimista ja opiskelijan arviointia kuntoutuksen ja/tai terveydenhuollon aloilla
Käsittelee arviointia simulaatioperustaisessa oppimisessä	Käsittelee pelkästään opiskelijan arviointia

Taulukko 2. Hakusanat

Alkuperäiset hakusanat
“simulation training” or “simulation education” or “simulation learning” AND dialogue
(developing students dialogue through simulation) AND (Interaction skills)
simulation-based learning AND rehabilitation AND dialogue
(Developing dialogue through simulation) AND (simulation-based learning)
simulation based learning in rehabilitation

Taulukko 3. Hakusanat

Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset ja pedagogiset lähtökohdat	Dialogisuus simulaatiooperustaisessa oppimisessa	Simulaatioperustaisen oppimisen arviointi
"Simulation based learning" AND rehabilitation AND "interaction skills" AND students	"Simulation based learning" AND rehabilitation AND "interaction skills" AND students	evaluating AND "simulation-based learning"
"simulation based learning" AND "best practice"	"Simulation based learning" AND "interaction skills"	evaluating AND "simulation-based learning" AND "undergraduate student"
simulation based learning in rehabilitation	"Improve students interaction skills" AND "simulation-based learning"	Mesh: (("Patient Simulation") AND "Education, Medical, Undergraduate" AND "Educational Measurement")
"Implementing simulation based learning"	("interaction skills" OR "communication skills") AND "simulation-based learning"	((("Education, Medical, Undergraduate"[Mesh]) AND "Educational Measurement"[Mesh]) AND "Communication"[Mesh]) AND "Patient Simulation"[Mesh]
	"Communication skills" AND student AND "simulation training"	evaluation AND instrument AND simulation AND "undergraduate student"
	"Communication skills" AND "simulation training" AND rehabilitation	"Evaluating effectiveness of simulation training in rehabilitation"
	"Interaction skills" AND ("simulation training" OR "simulation based learning" OR "simulation education")	
	"Therapeutic use of self" AND simulation	
	"Enhancing communication skills" AND simulation	

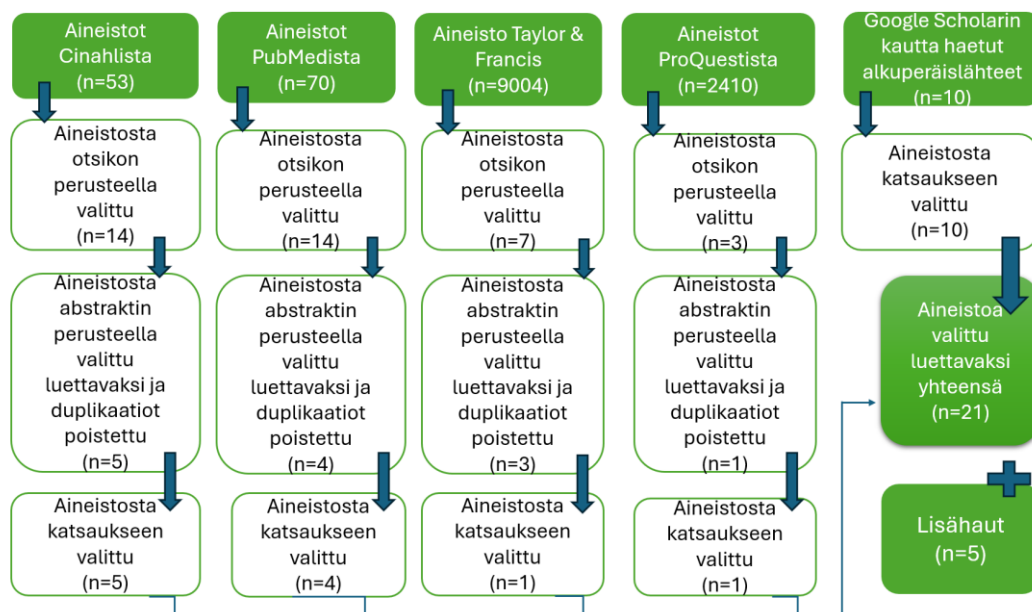
	"Developing communication skills"	
--	-----------------------------------	--

Aineiston keruu tapahtui touko-kesäkuussa 2024. Heinäkuussa tehtiin tiedonhaku vielä lisää, sillä kolmanteen tutkimustehtävään ei löytynyt riittävästi vastauksia. Tässä kohtaa käytettiin apuna MeSH-hakusanoja ja vain yksi artikkeli otettiin mukaan katsaukseen MeSH-hakujen jälkeen.

Aineistosta on ensin tarkasteltu otsikkoa, jonka hyväksymisen jälkeen artikkelin tiivistelmä on luettu ja tarkasteltu sen soveltuvuutta tutkimustehtäviin liittyen. Tässä kohtaa poistettiin myös duplikaatit. Aineistosta valikoitui 11 artikkelia luettavaksi. Mukaan otettujen aineistojen lähdeluettelot käytiin läpi, minkä seurauksena katsaukseen otettiin mukaan vielä 9 sisäänottokriteerit täyttäneitä artikkeleita. Tässä kohtaa luettiin 21 artikkelia kokonaisuudessaan. Vielä elokuussa 2024 kirjallisuuskatsausta tehdessä on tullut tarve hakeutua alkuperäisille lähteille ja näin saatiin vielä lisää viisi uutta artikkelia. Artikkelit löytyvät suoralla haulla Google Scholarista.

Lisähakua tehtiin myös liittyen dialogisuuden kehittämiseen simulaatioperustaisen oppimisen avulla sekä simulaatiossa käytettävään arviointiin. Yhteensä lisähaussa saatiin 5 artikkelia. Oheisesta taulukosta (taulukko 4) näkyy, kuinka monta artikkelia kustakin tietokannasta on valikoitunut mukaan.

Taulukko 4. Tiedonhakukaavio tietokannoittain.

6.3 Aineiston analyysi

Kuvailevaan kirjallisuuskatsaukseen valittiin vain vertaisarvioituja artikkeleita luettavaksi, jolloin artikkeleiden laatu täyttää tieteellisyyden kriteerit (UEF). Tutkimuksen laadunarviointia tehtiin tarkastelemalla tutkimusten sisäisiä tekijöitä. Artikkelien tutkimusmenetelmien perusteella saatiin tietoa siitä, voidaanko tutkimuksien tuloksia pitää pätevinä ja voidaanko niitä yleistää suhteessa kirjallisuuskatsauksen tutkimustehtäviin. (Vilka 2023:3.2.1.) Sisäisiä tekijöitä arvioitiin myös perehtymällä tutkimusmenetelmien lisäksi mm. otoskokoihin. Artikkelien laatua on myös arvioitu arvioimalla, miten tutkimus on kuvattu ja miten se on edennyt. Lisäksi valituista artikkeleista katsottiin tutkimukseen liittyvät rajoitukset ja jatkotutkimusehdotukset. Alla olevasta taulukosta (taulukko 5) löytyy kirjallisuuskatsauksen laadunarviointi, johon on nostettu kriteereiksi, onko tavoite ja tarkoitus esitetty selkeästi, onko tutkimusasetelma kuvattu asianmukaisesti, mikä on tutkimuksen lähestymistapa, mikä on otoskoko sekä onko tutkimuksen johtopäätökset kuvattu selkeästi. Liitteestä 1 löytyy tutkimusaineiston tiedot artikkelikohtaisesti.

Taulukko 5. Aineiston sisäisten tekijöiden laadun arviointi

Artikkeli	tavoite ja tarkoitus esitetty selkeästi	tutkimus-asetelma kuvattu asianmukaisesti	tutkimuksen lähestymistapa	otoskoko ilmoitettu	tutkimuksen johtopäätökset kuvattu selkeästi
1)	x	x	Määrällinen kohort-tutkimus	x	x
2)	x	x	konsensuslausuma		x
3)	x	x	laadullinen tutkimus		x
4)	x	x	narratiivinen kirjallisuuskatsaus	x	x
5)	x	x	laadullinen tutkimus	x	x
6)	x		määrällinen tutkimus	x	x
7)	x	x	määrällinen tutkimus	x	x
8)	x	x	laadullinen tutkimus	x	x
9)	x	x	Educational article		x

10)	x	x	metodologi- nen tutki- mus	x	x
11)			kirjallisuus- katsaus		
12)	x	x	kirjallisuus- katsaus, laadullinen synteesi		x
13)	x	x	kuvaileva kyselytutki- mus	x	x
14)	x	x	Ex post facto-tutki- mus (jälki- tutkimus)	x	x
15)	x		kuvaileva artikkeli		x
16)	x	x	määrälliset tutkimusme- netelmät		x
17)	x	x	laadullinen tutkimus si- sältäen kir- jallisuuskat- sauksen		x

18)			käytännön analyysi kirjallisuuskatsaukseen sekä käytännönkokemuksiin perustuen		
19)	x	x	yhdistelmä- tutkimus	x	x
20)	x		Seminaarissa esitetty artikkeli		x
21)	x		Yhteenveto artikkeli		
22)	x	x	systemaattinen katsaus	x	x
23)			kuvaileva tapaustutkimus		x
24)	x		oppikirja		
25)	x		kirjallisuuskatsaus		x
26)	x		kirjallisuuskatsaus		x

27)	x		kuvaileva katsaus		x
28)	x	x	laadullinen tutkimus	x	x
29)	x	x	kirjallisuus- katsaus		x

Mukana aineistossa on tutkimuksen toimintaympäristön Erasmus+ rahoitteen SIMBA-hankkeen tuottamat materiaalit koskien ohjeistusta simulaatio-oppimisen järjestämiseen toimintaterapiakoulutuksessa sekä viitekehys toimintaterapian osaamiskompetensseista. Näihin ollaan parhaillaan hakemassa vertaisarviointia. Kyseessä on ensimmäinen kirjallinen tuotos, joka on tehty kuntoutuksen, erityisesti toimintaterapian näkökulmasta, kuvaamaan simulaatioperustaisen oppimisen käyttöä opiskelijoiden koulutuksessa ja tästä syystä perustelee paikkaansa aineistossa. Kirjallisuuskatsauksessa mukana olevaan Taylor Reneen kirjaan on myös tehty vertaisarviointi ja kirja tuli mukaan aineistoon jo alustavia hakuja tehdessä. Kirjallisuuskatsauksen aineiston koko on kokonaisuudessaan 29 lähdetä. Taulukko aineistosta löytyy liitteestä 1.

Analyysin ensimmäisessä vaiheessa valitut artikkelit luettiin uudelleen ja ne ryhmiteltiin tutkimustehtävien alle. Tässä vaiheessa kirjattiin ylös artikkelin tekijät, julkaisuvuosi, maa, osallistujat, tutkimuksellinen lähestymistapa sekä tutkimuksen tarkoitus ja päätelmät (taulukko 10 löytyy liitteestä 1). Toisessa vaiheessa luotiin käsitystä aineistosta muistiinpanoja tehden ja pyrittiin löytämään tutkimustehtäviin sopivat teemat sekä looginen kokonaisuus (Niela-Vilen & Hamari 2016: 31). Tutkimuksia jaoteltaessa kävi ilmi, ettei mikään artikkeli käsittele vain ainoastaan yhtä tutkimustehtävää. Tästä syystä luovuttiin artikkelien jaottelusta tutkimustehtäväkohtaisesti. Artikkeleita hyödynnettiin soveltuvien osien kaikissa tutkimustehtävissä. Artikkelit merkittiin värikoodeilla, jotta oikeat kohdat löytyivät kustakin artikkelista kunkin tutkimustehtävän alle. Sinisellä värillä merkittiin kohdat, jotka kuvaavat teoreettisia lähtökohtia simulaatioperustaisessa oppimisessä. Pedagogiset elementit puolestaan merkittiin vihreällä. Arvioinnista kertovat artikkelit/artikkelien kohdat saivat keltaisen värin.

Kirjallisuuskatsauksen artikkeleista 16 liittyivät sairaanhoitaja- sekä lääkärikoulutukseen, viisi artikkelia koskien toimintaterapia- ja yksi sosiaalityön koulutusohjelmassa käytettyä simulaatiota, sekä kaksi artikkelia, jotka käsittelevät kuntoutusta sekä viestintätaitoja. Aineistossa on jouduttu poikkeamaan sisäänottokriteereistä koskien simulaatioperustaisen oppimisen arviointia, ottamalla mukaan artikkeli, joka käsittelee tarkistuslistojen sisältöä. Tämä artikkeli antoi vahvistusta tarkistuslistojen hyödyistä ja sen käytössä huomioitavista seikoista. Yksi artikkeli koskee vain viestintätaitoja.

Aineistossa on mukana neljä määrällistä tutkimusta ja kuusi laadullista tutkimusta. Yhdessä artikkelissa on hyödynnetty sekä laadullisia, että määrällisiä menetelmiä. Näiden lisäksi mukana on seitsemän kuvailevaa kirjallisuuskatsausta, metodologinen tutkimus sekä yksi maailmanlaajuinen konsensuslausuma simulaatioperustaisesta oppimisesta. Yksi artikkeli oli tehty kansalliseen seminaariin ja kolme artikkelia oli nimitetty kuvaileviksi artikkeleiksi. Mukana on myös yksi kyselytutkimus sekä summatiivinen arviointi.

Aineiston sisältöanalyysia on tehty valitsemalla tutkimustehtävien kannalta oleelliset tutkimukset ja niistäkin tietyt kohdat, jotka antavat vastauksen näihin tehtäviin. Sisältöanalyysin tarkoitus oli muodostaa kirjallisuuskatsauksen tuloksista keskeiset teemat sekä toimintasuositukset. Aineistosta tunnistettiin yhteisiä teemoja ja ne otettiin osaksi sisältöanalyysitaulukkoa. (Vilkka 2023: 3.1). Sisältöanalyysitaulukot on koottu tulospaleisiin, kukin oman tutkimustehtävän alle. Taulukossa 5 kuvattiin aineistosta esiin nousseet teoreettiset lähtökohdat ja erityisesti tässä sisältöanalyysissä on tuotu esiin kaikki tutkimusartikkeleissa käsitellyt teoriat. Taulukossa 6 sisältöanalyysi kohdistuu pedagogisiin ratkaisuihin sekä elementteihin simulaatioperustaisessa oppimisessa opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä. Tässä sisältöanalyysissä korostuu toimintasuositus, jolloin taulukkaan on nostettu ne teemat, jotka ovat yhteisiä sekä oleellisia tutkimustehtävän kannalta. Taulukossa 7 kuvataan arviointia simulaatioperustaisessa oppimisessä ja listataan toimintasuositukset, kun halutaan arvioida opiskelijan dialogiosaamisen vahvistumista. Analyysin jälkeen kirjallisuuskatsauksen tulokset kuvataan vastauksina kolmeen tutkimustehtävään.

7 Tulokset

7.1 Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä

Simulaatioperustainen oppiminen eroaa perinteisestä opettajakeskeisestä luokkaopetuksesta. Simulaatioperustainen oppiminen on opiskelijakeskeistä, jossa opettajan rooli on toimia fasilitaattorina opiskelijan omassa oppimisprosessissa. Opettajan rooli vaihtuu sen mukaan, onko kyse harjoituksesta vai osaamisen arvioinnista. Arviointia tehdessä opettaja toimii havainnoitsijana. (Jeffries 2005: 98.)

Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiseksi lähtökohdaksi nousee Kolbin (1984) kokemuksellinen oppimisteoria, joka on mainittu neljässä eri tutkimusartikkelissa (Saleem & Khan 2023; Magerat & Klepo & Sangster Jokic & Bartolac 2024; Aebersold 2018). Kolbin oppimisteoria sisältää neljä vaihetta: konkreettinen kokemus, refleктоiva havainnointi, abstrakti käsitteellistäminen ja aktiivinen kokeilu (Aebersold 2018). Tämä tulee simulaatioharjoituksissa esiin konkreettisena harjoitteluna, jonka jälkeen refleктоidaan koettua ja nähtyä tilannetta. Debriefing-tilaisuudessa luodaan yhteistä ymmärrystä ja pyritään käsitteellistämään harjoitustilannetta.

Saleem ja Khan (2023) tuovat esiin, että simulaatioihin perustuvan oppimisen taustalla vaikuttavan behavioristista filosofiaa ja sitä he perustelevat simulaation perustumista toistoihin, jolloin opiskelijat voivat hioa taitojaan. He tuovat esiin, että simulaatioihin liittyy ulkoa opettelua, taitojen toistoa, esi- ja jälkipuintia sekä modulaarista oppimista. (Saleem & Khan 2023: 1187.)

Ohjeistuksessa simulaatio-opetuksen toteuttamiseksi toimintaterapiakoulutusohjelmassa on avattu simulaatioperustaisen oppimisen teoreettisiksi taustoiksi Kolbin oppimisteorian lisäksi Banduran sosiaalis-kognitiivinen teoria, Andragogin itseohjautuvan oppimisen teoria, Vygotskyn lähikehityksen vyöhyke sekä Bloomin taksonomia (Magerat ym. 2024:11-12.)

Simulation Model for Improving Learner and Health Outcomes (SMILHO) on Aebersoldin ja Titlerin (2014) kehittämä malli, joka perustuu Kolbin (1984) kokemuksellisen oppimisen teoriaan, Eriksonin (2004; 2008) näkemykseen tietoisesta harjoittelusta sekä Aldrichin (2009) työhön simulaatiosta ja vakavista peleistä. SMILHO koostuu kolmesta

käsitteestä: oppimistilanne, harjoitukseen sitoutuminen ja debriefing. Tässä mallissa pääkohteena on keskittyminen oppimistilanteen suunniteluun sekä toteutukseen, jossa ovat selkeät oppimistavoitteet tietyn sisältöalueen ympärillä. (Chu & Shepard & Guinea & Imms 2018: 5.)

Chu & Sheppard & Guinea & Imms (2018) tuovat esiin, että simulaatiokirjallisuudessa on paljon teorioita, malleja sekä viitekehyksiä. He nostavat esiin yleisimmin mainittu NLN Jeffries Simulation Theory, joka muodostuu seitsemästä käsitteestä: konteksti, tausta, suunnittelu, simulaatiokokemus, fasilitaattorin ja osallistujan välinen vuorovaikutus sekä osallistujan, potilaan ja harjoituksen lopputuloksen. Kontekstilla tarkoitetaan simulaation tavoitetta ja paikkaa, jossa simulaatio tapahtuu. Tausta kuvaa tavoitteet, odotukset ja simulaation sijoittumisen opetussuunnitelmaan. Suunnittelu-kohdassa puolestaan kuvataan tarkat oppimistavoitteet, jotka ohjaavat toimintojen valintaa, ottavat huomioon fyysisen ja sosiaalisen ympäristön, huomioi simulaation uskottavuuden, yksilöi osallistujien sekä tarkkailijoiden roolit. Lisäksi suunnitteluun kuuluu toimintojen etenemisen järjestäminen niin, että ne sisältävät ohjeistuksen sekä debriefing-tilaisuuden. Simulaatiokokemus pitää sisällään vuorovaikutuksellisen yhteisöllisen ja oppijakeskeisen harjoituksen. Fasilitaattorin ja osallistujan välisessä vuorovaikutuksessa korostuu fasilitaattorin kyky mukauttaa oppimisstrategioita osallistujan tarpeisiin. NLN Jeffries Simulation Theory ei kuitenkaan ota huomioon, että autenttisen harjoittelun korvaava kokemus edellyttää teoreettisia näkökulmia työpaikalla tapahtuvaan oppimiseen. (Chu ym 2018: 5.)

Simulaatioperustainen oppiminen perustuvat aina olemassa oleviin teoreettisiin tai käsitteellisiin viitekehyksiin riippumatta siitä kuka simulaatiota järjestää (Magerat & Klepo & Sangster Jokic & Bartolac 2024: 10). Myös Benner (2001) on todennut, että teoreettisten perusteiden vahva tuntemus on välttämätöntä, jotta opiskelijat voivat kehittää kliinistä osaamistaan. Benner (2001) on kehittänyt jatkumon, jossa kuvataan kliinisen asiantuntijuuden eri tasoja. Hän sijoittaa pätevyyden aloittelevan tason ja asiantuntijatason väliin. Benner (2001) painottaa, että kouluttaja luo oppimiskokemukset, jotka yhdistävät teorian ja käytännöntyön. (ks. Galloway 2009.) Kun halutaan kehittää opiskelijan dialogiosaamisen vahvistumista asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä, pitää olla vahva osaaminen oman terapia-alan teoreettisista viitekehyksistä ja olla selkeät pätevyyden määrittelyt. Tämän lisäksi on oltava hallussa myös teoriaosaamista dialogisuudesta. (Magerat 2024: 10.) Toimintaterapian osalta Erasmus+ SIMBA-hanke on kehittänyt näyttöön pohjautuvan viitekehyksen koskien toimintaterapeuttien osaamiskompetensseja, joka ohjaa

suuntaamaan oppimisen tavoitteita simulaatioharjoituksissa (Bartolac & Sangster Jokic & Magerat & Klepo 2024).

Ammatillisen osaamisen viitekehys antaa teoriataustaa sille, mitä kaikkea toimintaterapeutin pitää osata ja millaisia oppimistavoitteita voidaan harjoituksille tehdä. Bartolac & Sangster Jokic & Magerat & Klepo (2024) ovat luokitelleet toimintaterapeutin ammatillisen osaamisen kuuteen osa-alueeseen. Näistä osa-alue C. Ammatillisten suhteiden ja kumppanuuksien kehittäminen ja ylläpitäminen pitää sisällään mm. vuorovaikutustilanteissa toimimisen asiakkaan kanssa. Bartolac ym. (2024) osaamisen viitekehyksessä määrittellään mm., että valmistuvan toimintaterapeutin tulee osata käyttää aktiivista kuuntelua, tunneälyä, empatiaa, tilannetietoisuutta ja osata käyttää tehokkaita, asianmukaisia sekä osallistavia viestintätaitoja. Tässä yhteydessä on tuotu esiin suullinen, non-verbaalinen, kirjallinen sekä digitaalinen viestintä. Toimintaterapeutin tulee myös osata kunnioittaa yksilöiden ainutlaatuisuutta ja osata luoda yhteistä ymmärrystä sekä tukea asiakasta tekemään tietoon perustuvia päätöksiä. Myös itsensä terapeuttinen käyttö, eli merkityksellisen suhteen luominen terapeutin ja asiakkaan välillä nähdään tärkeänä osaamisena. (Bartolac ym. 2024:12)

Oman alan teoreettiset viitekehykset sekä ymmärrys käytänteistä saavutetaan yleensä ensimmäisen opiskeluvuoden aikana. Opetussuunnitelma antaa pohjan sille, millaisia teoriakursseja pidetään missäkin vaiheessa (Skop & Peisachovic & Cao 2021). Kolme katsaukseen valituista tutkimuksista kohdensi simulaatioharjoitukset toisen vuoden opiskelijoille (van Vuuren 2016; Putter-Katz ym. 2018; Bowman ym. 2020.) Simulaatioperustaisen oppimisen keinoin tehtävä kommunikaatiotaitojen harjoittelun arvo toisen vuoden opiskelijoille, on se, että se antaa opiskelijoille mahdollisuuden harjoitella omien tunteiden säätelyä ja ymmärrystä työskennellessään ja kommunikoidessaan standardoitujen potilaiden kanssa (van Vuuren 2016: 83). Neljässä katsaukseen valituista tutkimuksista puolestaan kohdensi simulaatioharjoituksen viimeisen vuoden opiskelijoille (Velde & Lane & Clay 2009; Hung & Ho & Lin 2021; Bradley & Whittington & Mottram 2012; Skop & Peisachovic & Cao 2021.)

Kolme tutkimusta nosti esiin yhdessä oppimisen. Sitä pidetään yhtenä tärkeänä tekijänä simulaatioperustaisessa oppimisessä. Mahdollisuus valmistautua yhdessä simulaatioon, vähentää opiskelijoiden kokemaa jännitystä ja ahdistusta. (van Vuuren 2016:83; Velde & Lane & Clay 2009:19.) Opiskelija oppii myös havainnoimalla ja tarkkailemalla toisia, jolloin ei haittaa, vaikka ei aina pääsisi itse toimimaan aktiivisena osapuolena simulaatioharjoituksessa (Bartolac ym. 2024: 10). Opiskelija hyötyy toisten

kanssa työskentelystä ja yhdessä oppimisesta, sillä toisen avulla opiskelija voi saavuttaa uutta osaamista. (Bartolac ym. 2024: 10; van Vuuren 2016:83).

Simulaation hyötyjen perustuminen siirtovaikutukseen, tuli esiin neljässä artikkelissa. Siirtovaikutus on kyky, jolloin opiskelija voi siirtää oppimaansa työelämään. (Galloway 2009.) Vaikka simuloitu ympäristö tarjoaa oppimisen mahdollisuuksia, Walsh (2013) toteaa, ettei ole takeita siitä, että oppiminen siirtyisi tai säilyisi opiskelijoilla (ks. Saleem & Khan 2023:1188). Bowman & Reid & Harreveld & Lawson (2020) sekä King ym. (2017) kuitenkin tuovat esiin omissa tutkimuksissaan, että kun simulaatioharjoituksen tavoitteet ovat määritelty selkeästi opiskelijan kognitiivisen kuormittumisen välttämiseksi, käytetään standardoituja potilaita ja opiskelija saa välitöntä palautetta ohjaajalta, helpottuu harjoitellun taidon siirtyminen käytäntöön. He toteavat, että joskin siirtovaikutuksen tehokkuus vaihteli opiskelijoiden välillä, sitä voitiin parantaa lisäämällä tarkoituksenmukaisia harjoituksia ja kehittämällä palautteen laatua. Heidän tutkimuksensa mukaan terapeuttisen kommunikaation osaaminen siirtyi käytäntöön hyvin, joskin tutkijat pohtivat miten paljon aiempi harjoittelu tai tehtävän alempi vaatimustaso on voinut vaikuttaa asiaan. (Bowman ym. 2020:404, 407.) Alla tulostaulukko (taulukko 6), johon on koottu simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi sekä artikkelien tekijät.

Taulukko 6. Tulosten koonti teoreettisten lähtökohtien ja artikkelin tekijöiden mukaan

Simulaatioperustaisen oppimisen teoreettiset lähtökohdat ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi	Artikkelien tekijät
Opiskelijakeskeisyys	29) Jeffries 2005
Kolbin (1984) kokemuksellinen oppimisteoria	4) Saleem & Khan 2023; 25) Magerat ym. 2024; 21) Aebersold 2018; 9) Chu ym. 2018
SMILHO, The Simulation Model for Improving Learner and Health Outcomes: oppimistilanne, harjoitukseen sitoutuminen ja debriefing	9) Chu ym. 2018
NLN Jeffries Simulation Theory: konteksti, tausta, suunnittelu, simulaatiokokemus, fasilitaattorin ja osallistujan välinen vuorovaikutus sekä	9) Chu ym. 2018

osallistujan, potilaan ja koko harjoituksen lopputulos	
Behavioristinen filosofia	4) Saleem & Khan 2023
Banduran sosiaalis-kognitiivinen malli	25) Magerat ym. 2024
Andragogin itseohjautuvan oppimisen teoria	25) Magerat ym. 2024
Vygotskyn lähikehityksen vyöhyke	25) Magerat ym. 2024
Bloomin taksonomia	25) Magerat ym. 2024
Eriksonin (2004, 2008) tietoinen harjoittelu	9) Chu ym. 2018
Ammatillisen osaamisen viitekehys: aktiivinen kuuntelu, tunneäly, empatia, tiilannetietoisuus, tehokkaat, asianmukaiset sekä osallistavat viestintätaidot, suullinen ja non-verbaalinen viestintä, yksilön ainutlaatuisuuden kunnioitus, yhteisen ymmärryksen luominen, itsen käyttö terapiassa	26) Bartolac ym. 2024 25) Magerat ym. 2024
Ko. opintojakson taustateoriat, jotka ilmentävät haluttua oppimista	25) Magerat ym. 2024; 27) Galloway 2009; 9) Chu ym. 2018
Intentional Relationship-malli – opintojakson taustateoriana	24) Taylor 2020
Yhdessä tekeminen, sosiaalinen konteksti	8) van Vuuren 2016; 17) Velde & Lane & Clay 2009; 26) Bartolac ym. 2024
Siirtovaikutus	27) Galloway 2009; 4) Saleem & Khan 2023; 7) Bowman ym. 2020; 19) King ym. 2017

7.2 Pedagogiset ratkaisut ja elementit simulaatioperustaisessa oppimisessä opiskelijan ammatillisen dialogiosaaminen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä

Aineistossa yhteensä kuusi artikkelia toi esiin simulaatioharjoitusten integroimisen osaksi opetussuunnitelmaa. Maailmanlaajuisessa konsensuslausumassa simulaatioperustaisesta oppimisesta pidetään tärkeimpinä suosituksina, että simulaatiota hyödynnettäisiin jokapäiväisessä opiskelussa ja se integroitaisiin opetussuunnitelmaan. Lisäksi lausumassa korostetaan laadun tärkeyttä: simulaatio on toimivaa vain, jos sitä käytetään oikein. (Diaz-Navarro ym 2024:7.) Myös McGaughie & Isseberg & Petrusa & Scalese (2010) tuovat esiin, että simulaatioharjoittelu pitäisi integroida huolellisesti opetussuunnitelmaan ja siinä esiintyviin muihin koulutustapahtumiin. Heidän mukaansa simulaatiokoulutus ja arviointi on aina oltava suunniteltua, se on aikataulutettava ja toteutettava

harkitusti laajemman opetussuunnitelman yhteydessä. (McGaughie ym. 2010: 55.) Aebersold (2018) kuvaa artikkelissaan, että mikäli simulaatio on tehty huonosti tai se integroituu heikosti opetussuunnitelmaan, se ei ole yhtään sen tehokkaampi kuin muut opetuksen lähestymistavat. Myös opettajan simulaatio-ohjaajaosaaminen korostuu simulaation onnistumisen takeena (McGaughie ym. 2010: 52).

Viisi artikkelia kertoo simulaatioharjoituksen suunnittelun lähtökohtana olevan opiskelijan osaamisen tasoa sekä selkeästi suunniteltua oppimistavoitetta, eli sitä mitä harjoituksella halutaan saavuttaa (Hung & Ho & Lin 2021: 3; Putter-Katz ym 2018:114; Weller 2012:2; Jeffries 2005:100; Chu ym. 2018:6). Simulaatioperustaisen oppisen hyötynä voidaan nähdä mahdollisuus toistettavaan, suunnitelmalliseen, standardoituun sekä turvalliseen oppimiseen (Putter-Katz 2017: 114). Putter-Katz ym (2018) jakavat simulaatioharjoituksen kolmeen osaan: pre-simulation eli valmistautuminen, simulaatioharjoitus ja post-simulation eli simulaation jälkeinen toiminta. Tutkimusartikkelissaan he kuvaavat pre-simulaation alkavan jo teoriakursseista- ja luennoista. Pre-simulation termistä näkee myös kirjallisuudessa puhuttavan prebriefingistä, joka tarkoittaa siis opettaja tekemää suunnitelmaa simulaatioharjoituksesta ja sen ohjeistuksista (INACSL ym. 2021a).

Kirjallisuuskatsauksen aineistosta tulee esiin kaksi viitekehystä, jonka avulla voidaan suunnitella simulaatioharjoitus: CF-SCP ja viitekehys Pamela Jeffriesiltä (2005). Chu ym. (2018) esittelevät konseptuaalisen viitekehysten (CF-SCP), joka on kehitetty simuloitujen kliinisten harjoitteluiden suunnitteluun. Myös se lähtee siitä, että harjoitus on rakennettava suhteessa oppijan tasoon. Toiseksi on huomioitava simulaation suunnittelun kriteerit (autenttisuus, monimutkaisuus, suorituksen arviointi ja useiden eri modalityteettien käyttö) sekä kolmanneksi teoreettiset näkökulmat, jotka kuvastavat haluttua oppimiskokemusta. (Chu ym. 2018:6.) Sana monimutkaisuus tarkoittaa simulaatiossa harjoituksen vaatimustason kasvua. Simulaation modalityteetilla puolestaan viitataan erilaisiin simulaatiotapoihin, jotka vaikuttavat siihen miten autenttisenä simulaatiota voidaan pitää, kuten roolipeli tai standardoidun potilaan käyttö (Magerat ym. 2024:22, 35–36).

Jeffries (2005) kuvaa simulaatioharjoituksen koostuvan kolmesta isommasta kokonaisuudesta, jotka jokainen sisältää omat tarkat vaatimuksensa. Opettajan tärkein vaatimus on olla tietoinen simulaatioharjoitukseen vaikuttavista seikoista, kuten opiskelijan kohdalla huomioidaan koulutusohjelma, taso ja opiskelijan ikä. Koulutuskäytännöissä tärkeitä asioita ovat aktiivisen oppimisen huomiointi, palautteen antaminen,

opiskelijoiden ja työelämän vuorovaikutus, yhteistyö, odotukset, oppimisen monimutkaisuus sekä harjoitukseen kuluva aika. Simulaatioharjoitusta suunniteltaessa otetaan huomioon tavoitteet, uskottavuus, monimutkaisuus, vihjeet sekä debriefing. Viimeisenä osana on lopputulos, joka koostuu oppimisesta, taidoista, oppijan tyytyväisyydestä, kriittisestä ajattelusta sekä itseluottamuksesta. (Jeffries 2005: 97.)

King ym. (2016) kehittivät simulaatiokäsikirjoituksia perustaen ne oikeisiin kuntoutuksen tilanteisiin sekä teoriaan dialogisuudesta. He tekivät jokaiseen harjoitukseen oman briefinginsä eli ohjeistuksen opiskelijoille, miten harjoituksessa toimintaan. Myös jokaiselle debriefing-keskustelulle luotiin ohjeistukset. Lopuksi King ym. (2016) tarkistivat käsikirjoituksen autenttisuuden sekä monimutkaisuuden.

Viidessä tutkimuksessa korostettiin, että ennen simulaatioharjoitusta opiskelijoille kerrotaan harjoituksen tavoitteesta, annetaan taustatietoa harjoituksesta ja opiskelijat saavat perehtyä annettuun caseen sekä tutustua simulaatiotilaan (Velde & Lane & Clay 2009:18; Bradley & Whittington & Mottram 2013:45; Putter-Katz ym 2018:115; Weller ym. 2012: 2). Tämä lisää opiskelijoiden turvallisuuden tunnetta ja tutkimuksessaan Putter-Katz ym. (2018) korostavatkin turvallisen oppimisympäristön luomista. Kun opiskelija tietää, mitä häneltä odotetaan, millainen harjoitus on kyseessä ja millaiset säännöt tilanteelle on, hän pystyy toimimaan todennäköisemmin itseohjautuvasti ja motivoituneesti harjoituksen ajan (Jeffries 2005:98). Lisäksi Isseberg ym. (2005) tuovat esiin, että tutkimusten mukaan opiskelijan osallistuminen toistuviin harjoituksiin lisää taitojen automatisoitumista ja oppimisen siirtymistä työelämään.

Tapoja tehdä simulaatiota on monia. Simulaatioteknologia on kehittynyt viime vuosina paljon, erityisesti tietokoneohjattuihin nukkeihin, jotka jäljittelevät fysiologisia reaktioita. Näiden käyttö on hyvin rajallista toimintaterapiakoulutusohjelman kannalta. (Bradley & Whittington & Mottram 2012: 44.) 10 tutkimusartikkelia puhuu erityisesti standardoidun potilaan käytöstä simulaatiossa. Fysioterapiakoulutusohjelmissa on hyödynnetty standardoituja potilaita kliinisten taitojen sekä kommunikaation opettamisessa (Velde & Lane & Clay 2009: 17). Baptiste & Soloman (2005) puoltavatkin standardoitujen potilaiden käyttöä kuntoutusalan koulutuksissa (ks. Velde & Lane & Clay 2009: 17). Bradley & Whittington & Mottram (2012) tuovat esiin, että simulaatioksi luokitellut ”live case”, videoiden käyttö sekä ns. roolipelit ovat kuuluneet toimintaterapiakoulutusohjelmiin jo pidempään. Oleellista on kuitenkin pohtia, miten näitä käytetään suhteessa simulaation profiiliin. (Bradley & Whittington & Mottram 2012: 44.)

Standardoidun potilaan käyttöön simulaatioharjoituksessa liittyy tiettyjä haasteita, jotka kannattaa harjoitusta suunniteltaessa huomioida. Esimerkiksi raha ja aikataulutukset voivat osoittautua ongelmallisiksi (Galloway 2009). Myös huonosti opetettu standardoitu potilas voi haitata oppimistilannetta (Saleem & Khan 2023:1188). Jos vuorovaikutustilanteessa standardoitu potilas ei esimerkiksi riittävän hyvin osaa näytellä osaansa tai vie tilanteen liian pitkälle, yli opiskelijan osaamisen, voi tilanteesta olla enemmän haittaa. Kuten Bowman ym. (2020) tuo esiin, että simulaatioharjoituksessa tulee välttää opiskelijan kognitiivista kuormittumista huolehtimalla harjoituksen oikeasta tasosta.

Simulaatioperustaisen oppimisen haasteeksi luetaan simulaatioharjoitusten tekeminen. Jopa 16 tutkimusartikkelia nostaa esiin simulaatioharjoituksen korkean tason uskottavuuden sekä autenttisuuden. On tärkeää, että harjoitukseen luodaan oikeanlainen ympäristö, jotta se ei anna vääränlaista kuvaa opiskelijoille ja sitä kautta mahdollista vääränlaisia toimintatapoja. (Weller ym. 2012:3; Boulet 2008a:1019). Mikäli opetuksessa halutaan hyödyntää ns. roolipeliä, jossa opiskelijat toimivat sekä asiakkaan, että terapeutin roolissa, on hyvä muistaa, että harjoituksen uskottavuus (fidelity) on matala. Kun harjoituksen uskottavuus on korkea, auttaa se opiskelijoita reagoimaan kuten työelämässä. (Galloway 2009.)

Adamson ym. (2023) tutkimusartikkelissa tuodaan esiin, että opiskelijan kommunikaatiotaitoja voidaan edistää hyödyntämällä simulaatioharjoituksia, joilla on korkea uskottavuus (high-fidelity). Artikkelissa kuvataan kommunikaatiotaitojen sisältävän samoja elementtejä, jotka suomalaisessa kulttuurissa kuuluvat dialogiosaamiseen. Näitä olivat artikkelin mukaan aktiivinen kuuntelu, non-verbaali viestintä, empaattisuus sekä tunneäly (Adamson ym. 2023:468–470). Adamson ym. (2023) tuovat myös esiin, että simulaatioharjoituksilla voidaan tuoda pätevyyttä vuorovaikutustilanteisiin ja etenkin lisätä työntekijän luottamusta kohdata haastavia potilaita. Simulaatioperustaisen oppimisen keskeisenä etuna pidetään kykyä luoda oppimisympäristöjä, jotka mahdollistavat tarkoituksenmukaisen harjoittelun (Weller ym. 2012:2). Fidelity eli uskottavuus simulaatiossa tarkoittaa sitä, missä määrin simulaatio onnistuu jäljittelemään todellisuutta (Weller & Nestel & Marshal & Brooks & Conn 2012:2). Psykologista uskottavuutta simulaatioharjoituksessa lisäsi tutkimusten mukaan se, että opiskelija sai pukeutua rooliasuun (Bradley & Whittington & Mottram 2013:44). Harjoituksen autenttisuutta lisätään ottamalla simulaatioon standardoitu potilas (Velde & Lane & Clay 2009:19). Opiskelijan aktiivinen osallistuminen toistettavissa olevaan, standardoituun oppimiskokemukseen on yksi korkean tason simulaation tae. Opiskelijan osaamisen vahvistumiseksi hyödynnetään simulaatiotilaa, joka voidaan muokata tehtävässä kuvatus ympäristön mukaiseksi sekä

käyttää harjoituksessa roolivaatteita/asusteita ja standardoitua potilasta (Isseberg & McGaughie & Petrusa & Gordon & Scalese 2005:23). Myös standardoidun potilaan käyttäminen on perusteltua ja auttaa opiskelijaa orientoitumaan tilanteeseen (Weller ym. 2012:1).

Viiden tutkimusartikkelin mukaan simulaatioharjoitusta suunniteltaessa on hyvä ottaa huomioon psykologinen turvallisuus. Maailmanlaajuinen konsensuslausuma (2024) korostaa turvallisen tilan tärkeyttä, jossa huomioidaan psykologisen turvallisuuden lisäksi myös fyysinen turvallisuus kaikille simulaatioon osallistujille. Psykologiseen turvallisuuden kuuluu tilanteen luottamuksellisuus. On myös tärkeä huomioida opiskelijoiden haavoittuvuus, sillä jotkut harjoitukset (simulaatiotilanteen suuri uskottavuus) voivat nostaa opiskelijan omia kokemuksia pintaan. (Diaz-Navarro ym. 2024:6–7.)

Opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä, opiskelijan tulee osata tehokasta kommunikaatiota (King ym. 2012: 460, Vyas & Mehta 2015:107, Taylor 2020:204). Siihen sisältyy mm. kyky tulkita non-verbaalia kommunikaatiota. Non-verbaalia kommunikaatiota voidaan harjoitella havainnoimalla ihmisiä julkisissa tiloissa, kuten kauppakeskuksissa. Harjoituksen avulla opiskelija tulee tietoisemmaksi tavoista viestiä ja viestittää kommunikoidessaan ihmisten kanssa. (Vyas & Mehta 2015:105, 107.) Mikäli harjoituksella halutaan saada tiettyjä non-verbaaleja viestintäkeinoja esiin, on hyvä hyödyntää valmiiksi tehtyä videota, jossa näyttelijöinä toimivat standardoidut potilaat. Standardoiduilla potilailla tarkoitetaan koulutettuja näyttelijöitä, jotka käyttäytyvät kuin oikeat potilaat (Weller ym. 2012:1). Hung & Ho & Lin (2021) tuovat esiin tutkimuksessaan, että videonauhoitteiden käyttö sekä standardoidut potilaat ovat hyviä simulaatiomenetelmiä, mutta videoissa on matalampi uskottavuus kuin simulaatioharjoituksessa, jossa käytetään standardoitua potilasta. He suosittelvatkin hyödyntämään näiden kahden yhdistelmää näyttöön perustuvalla tavalla. (Hung & Ho & Lin 2021:2.)

Velde & Lane & Clay (2009) kuvaavat tutkimuksessaan, että Ponzer ym. (2004) tuovat esiin, että oppimiskokemusten tulisi opiskelijan näkökulmasta olla aktivoivia, jolloin se tukisi opiskelijoiden itsenäisiä ongelmanratkaisutaitoja ja kykyä hyödyntää toistensa tietoja sekä taitoja ongelman ratkaisussa. Tästä syystä Velde & Lane & Clay (2009) hyödynsivät parityöskentelyä simulaatioharjoituksissaan. Opiskelijakokemuksia kysyttäessä työparin hyöty oli ilmeinen. (Velde & Lane & Clay 2009:18–19.)

Hung, Ho & Lin (2021) kuvaavat tutkimuksessaan, että ryhmä, joka sai videoharjoituksen lisäksi osallistua simulaatioharjoitukseen, jossa oli standardoitu potilas, suoriutuivat paremmin kliinisiä taitoja mittaavasta loppukokeesta. Tämä kertoo siitä, että opiskelija hyötyy simuloituista harjoitustilanteista, joissa on ns. oikea asiakas, kehittämään omia kliinisiä taitojaan verrattuna pelkkiin luentoihin. (Hung & Ho & Lin 2021:5.)

Isseberg ym. (2005) tuovat esiin, että tutkimusten mukaan tärkein elementti simulaatiooperustaisessa oppimisessa on palautteen antaminen opiskelijalle oppimisprosessin aikana. Palautteen saaminen omasta työskentelystä lisää tietoisuutta omasta toiminnasta ja siten lisää kykyä havainnoida omaa kehittymistä. Palaute voidaan antaa välittömästi tai myöhemmin videopohjaisen debriefingin avulla. He toteavat, että tutkimusten mukaan palautteen lähde ei ole niin tärkeä, kuin itse palautteen saaminen. (Isseberg ym. 2005:22.)

Putter-Katz ym. (2018) tuovat esiin videon käyttöä opiskelijan oppimisen tukemisessa. He löysivät vahvan positiivisen korrelaation videopohjaisen debriefingin käytön sekä opiskelijoiden käsityksen omasta kehittymisestä ammatillisten taitojen sekä kommunikaatiotaitojen välillä. He myös huomasivat, että debriefing-osuus oli kaikista merkittävin vaikuttava tekijä opiskelijoiden oppimiskokemuksessa. (Putter-Katz ym. 2017:116.) Videopohjainen debriefing auttaa opiskelijaa näkemään harjoitustilanteen niin kuin se tapahtui ja siten itsearviointi ei pohjautu vain subjektiiviseen kokemukseen tai muistiin. Nauhoitteen katsominen omasta simulaatioharjoituksestaan on vaikuttavin keino oppia non-verbaaliaviestintää. (Adamson ym. 2023:467, 471.)

Videopohjainen debriefing on opiskelijakeskeinen ja se perustuu valikoituihin reaaliaikaisiin simulaationauhoitteisiin, joita opiskelijat analysoivat ja reflektovat. Videota katsoessaan opiskelija tarkkailee käyttäytymistään, toimintaansa sekä tuo esiin taitoja koskevia oivalluksiaan. (Putter-Katz ym. 2018: 116). Palautteen saaminen omasta toiminnasta lisää kykyä itsereflektioon ja auttaa opiskelijaa saamaan käsitystä omasta taitotasostaan dialogisuudessa

Debriefing-tilaisuus on hyvä suunnitella etukäteen (King ym. 2016: 286–286). Magerat ym. (2024) kuvaavat ohjeistuksessaan INACSL:n (2021) suosittaman strukturoitujen debriefing-tilaisuuteen. Strukturoituun debriefingiin kuuluu analysointivaihe, jolloin harjoitukseen osallistuneet opiskelijat saavat pohtia omia kokemuksiaan. Yhteenvetovaiheessa opiskelijoita ohjataan tuomaan esiin omia oivalluksiaan ja huomioitaan harjoituksesta. Opiskelijoita ohjataan myös pohtimaan miten harjoituksessa saatuja tietoja, taitoja sekä

asenteita voisi heijastaa työelämään ja mitä tilanteesta opittiin. (INACSL 2021. ks. Margerat ym. 2020: 49.) Alla tulostaulukko (taulukko 7), jossa kuvataan keskeiset pedagogiset ratkaisut ja elementit opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi sekä artikkelien tekijät:

Taulukko 7. Tulokset pedagogisista ratkaisuksista ja elementeistä opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi sekä artikkelien tekijät

Pedagogiset ratkaisut ja elementit opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi	Artikkelien tekijät
Simulaatioharjoitusten integroiminen osaksi opetussuunnitelmaa	2) Diaz-Navarro ym. 2024; 12) McLaughie ym. 2010; 21) Aebersold 2018; 28) Skop & Peisachovic & Cao 2021; 29) Jeffries 2005; 11) Weller ym. 2012
Simulaatioharjoituksen lähtökohtana oppimistavoitteet sekä opiskelijan osaamisen taso	1) Hung & Ho & Lin 2021; 6) Putter-Katz ym 2018; 11) Weller 2012; 9) Chu ym. 2018; 29) Jeffries 2005
Simulaatioharjoituksen suunnittelu: CF-SCP A Framework for designing, implementing and evaluating	9) Chu ym. 2019 29) Jeffries 2005
Opiskelijalle tiedot simulaatioharjoituksen tavoitteesta, taustatieto harjoituksen sisällöstä ja perehtyminen harjoitukseen sekä simulaatiotilaan/ välineisiin	17) Velde & Lane & Clay 2009; 18) Bradley & Whittington & Mottram 2013; 6) Putter-Katz ym. 2018; 11) Weller ym. 2012; 29) Jeffries 2005
Standardoidun potilaan käyttö simulaatioharjoituksissa	6) Putter-Katz ym. 2018; 1) Hung & Ho & Lin 2021; 8) van Vuuren 2016; 11) Weller ym. 2012; 29) Jeffries 2005; 17) Velde & Lane & Clay 2009; 5) Adamson ym. 2023; 7) Bowman ym. 2020; 3) King ym. 2016; 9) Chu ym. 2018
Simulaatioharjoituksen korkean tason uskottavuus (high-fidelity) sekä autenttisuus	22) Issemberg 2005; 17) Velde & Lane & Clay 2009; 18) Bradley & Whittington & Mottram 2013; 5) Adamson ym. 2023; 6) Putter-Katz ym. 2018; 3) King ym. 2016; 1) Hung & Ho & Lin 2021; 27) Galloway 2009; 11) Weller ym. 2012; 23) Brooks & Moriarty & Wyczko 2010; 4) Saleem & Khan

	2023; 12) McGaughie ym. 2010; 8) van Vuuren 2016; 7) Bowman ym. 2020; 25) Magerat ym. 2024; 9) Chu ym. 2018
Harjoituksen perustuminen aitoihin tilanteisiin sekä aiheeseen liittyviin teorioihin	3) King ym. 2016; 9) Chu ym. 2018
(Psykologinen) turvallisuus	2) Diaz-Navarro ym. 2024; 12) McGaughie ym. 2010; 6) Putter-Katz ym. 2018; 11) Weller ym. 2012; 1) Chu ym. 2018
Dialogisuuteen liittyvät kuuntelutaidot: tehokasta, tutkivaa, konsensukseen pyrkivää sekä toimintaan suuntautuvaa kuuntelua - harjoitukset	19) King ym. 2017; 24) Taylor 2020
Non-verbaalin viestinnän osaaminen	20) Vyas & Mehta 2015; 24) Taylor 2020; 6) Putter-Katz ym. 2017
Simulaatioharjoituksen toteuttaminen pari- tai pienryhmässä opiskelijan aktivoimiseksi	26) Bartolac ym. 2024; 8) van Vuuren 2016; 17) Velde & Lane & Clay 2009
Videoharjoitukset	3) King ym. 2016; 19) King ym. 2017; 6) Putter-Katz ym. 2017; 1) Hung & Ho & Lin 2021
Video-debriefing opiskelijan oman reflektion kehittämiseksi	5) Adamson ym. 2023; 6) Putter-Katz ym. 2018; 12) McGaughie ym. 2010; 17) Velde & Lane & Clay 2009

7.3 Arvioinnin hyödyntäminen simulaatioperustaisessa oppimisessa opiskelijan ammatillisen dialogiosaaminen vahvistumisen varmentamiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä

Simulaatiot toimivat opiskelijoiden osaamisen näyttöinä sekä samalla opettavat opiskelijalle taitoja (Peterson Bethea & Cavazos Castillo & Harvison 2014). Sen avulla voidaan arvioida opiskelijan teoreettista sekä käytännön osaamista, että niiden yhdistämistä (Saleem & Kahn 2023: 1187). Kuten jo aiemmin tuotiin esiin, simulaation oppimistavoitteet määrittävät sen mitä opiskelijan tulee harjoituksella saavuttaa (Hung & Ho & Lin 2021: 3; Putter-Katz ym 2018:114; Weller 2012:2).

Simulaatiossa voidaan hyödyntää videopohjaista arviointia ja sen lisäksi voidaan hyödyntää 360-arviointia. 360-arviointiin sisältyy opiskelijan itse- ja vertaisarviointi, standardoidun potilaan palaute sekä asiantuntijan tekemä ammatillinen arviointi

simulaatioharjoituksesta sekä simulaation jälkeisestä tilanteesta (post-simulation stage). (Putter-Katz ym. 2018: 116,118; Brooks & Moriarty & Welyczko 2009:42.)

Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus (2013) tuovat esiin, että valittaessa sopivaa arviointityökalua, on oleellista, että valittu työkalu soveltuu arvioitavalle joukolle ja sille toiminnalle, jota ollaan arvioimassa. Valintaa ei siis tule tehdä pelkästään sen perusteella, miten korkeat pisteet arviointityökalu on saanut reliabiliteetista ja validiteetista. On huomioitava, että työkalu on pätevä sekä luotettava juuri kyseisille osallistujille. (Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus 2013:398.)

Boulet (2008a) sekä de Araújo Baptista ym. (2024) tuovat esiin, että opiskelijoiden arvioinnissa voidaan hyödyntää tarkistuslistoja. Tarkistuslistat voivat toimia myös itsearvioinnin välineenä (Araújo Baptista ym. 2024:6). Tarkistuslistat ovat objektiivisia pisteytyksen kannalta, mutta on syytä ottaa huomioon, että niiden laatiminen on voinut olla subjektiivista (Boulet 2008a: 1019; Boulet & Van Zanten & De Champlain & Hawkins & Peitzman 2008b: 59). Lisäksi jos arvioinnin kohde on tietoinen tarkistuslistan kohdista, voi se muuttaa opiskelijan toimintaa rutiinikäyttäytymiseksi (Boulet 2008a: 1019), jolloin hän ei esimerkiksi välttämättä kiinnitä huomioita riittävästi asiakkaan olemukseen ja non-verbaaliin viestintään, vaan keskittyykin kysymään kysymyksiä rutiiniomaisella tavalla.

Jotta tarkistuslista voisi olla validi, pitää listan sisältää halutun toiminnan kannalta oleelliset asiat. Boulet ym. (2008b) tuovat katsausartikkelissaan esiin, että ei ole juuriakaan osoitettu näyttöä siitä, että käytössä olevien tarkistuslistojen sisältö linkittyy näyttöön perustuvaan lääketieteen kirjallisuuteen. Tieto siitä, miten tarkistuslista on tehty, on tärkeä, jotta arviointityökalun validiteettia voidaan arvioida. (Boulet ym. 2008b:60.)

de Araújo Baptista ym. (2024) tuovat esiin tutkimuksessaan tarkistuslistan, joka on suunniteltu arvioimaan lääkärin pehmeitä taitoja (soft skills) lapsikeskeisessä hoidossa. Tarkistuslista jaottelee tutkimustilanteen kuuteen eri osaan, jossa jokaisella on omat alakohdansa. Tarkistuslistassa esimerkiksi tarkastellaan erilaisin väittämin, kuinka lääkäri vastaanottaa lapsen ja hänen perheensä, kuinka hän jakaa tietoa huomioiden lapsen, miten lääkäri luo kontaktia ja suhdetta sekä ottaa huomioon eettisen näkökulmat. (de Araújo Baptista ym. 2024: 4.)

Opiskelijan suorituskyykyä arvioivia työkaluja on vaikea validoida. Hemman ym. (2007) tuovat myös esiin, että simulaatiotilanteiden arviointi perustuu myös arvioitsijan kykyyn luoda, manipuloida ja kontrolloida olosuhteita siten, että opiskelija voi osoittaa taitojaan

sekä suoriutumistaan. (ks. Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus 2013:397.) Se, että simulaatiotilanteen arvioitsija osaa terapiatyön sisällön, ei tee hänestä välttämättä pätevää arvioitsijaa. On tärkeää kouluttaa kaikki arvioitsijat käyttämään arviointityökalua oikein. Tarkoituksenmukaisen arviointikriteeristön kehittäminen ja huolellinen tarkistaminen, että annetut arvosanat heijastavat opiskelijan kykyjä sekä osaamista, auttaa vähentämään mahdollisia vääristymiä tuottaen pätevämpiä arviointityökaluja. (Boulet 2008a: 1020.)

Terapiatyössä vuorovaikutusosaaminen on yksi tärkeimmistä elementeistä (Taylor 2020:2,12), joten sen harjoittelua ja opiskelijan osaamisen arviointia voidaan pitää tärkeinä asioina kuntoutuksen koulutuksissa. The Effective Listening and Interactive communication Scale, ELICS, on kehitetty itsearviointi menetelmäksi lasten kuntoutuksessa työskenteleville terapeuteille (toiminta-, fysio-, puhe- ja käyttäytymisterapeutit, psykologit). Sen avulla terapeutti voi arvioida omia kuuntelu- sekä vuorovaikutteisia viestintätaitojaan. Itsearviointimenetelmä perustuu eri tieteiden alojen klinisen kirjallisuuden tarkastelusta johdettuun käsitteelliseen viitekehykseen. ELICS-itsearviointimenetelmässä on neljä osa-asteikkoa: konsensukseen suuntautunut kuuntelu, tutkiva kuuntelu, vastaanottavainen kuuntelu ja toimintaan suuntautunut kuuntelu. (King ym. 2012:465.) Näitä elementtejä voidaan verrata dialogisuuteen. ELICS:n osa-asteikoilla on erittäin hyvä tai erinomainen sisäisen johdonmukaisuuden reliabiliteetti. ELICS:sin asteikot erottelivat toisistaan aloittelevat ja kokeneet klinikot osoittaen näin konstruktiovaliditeettia. Kyseistä arviointimenetelmää ei ole suunniteltu erityisesti simulaatioharjoitukseen, vaan tarkoituksena on, että sen avulla terapeutti pystyy parantamaan terapiasuhdettaan lapsiasiakkaisiinsa sekä heidän vanhempaisiinsa. (King ym. 2012:465.)

King ym. (2017) ovat lisäksi kehittäneet The Effective Listening and Interactive Communication Scale – Assessment Rubric (ELICS-AR), joka on tehty simulaatiota tarkkailuille henkilöille. Tarkoituksena on arvioida harjoitukseen osallistujien kuuntelutaitoja. Tässä lomakkeessa on 24-kohtaa, jotka ovat asetettu neljän pääkohdan alle (vastaanottava kuuntelu, tutkiva kuuntelu, konsensukseen suuntautunut kuuntelu ja toimintaan suuntautunut kuuntelu). Arviointimenetelmän rajoituksina tuodaan esiin se, että tutkimusvaiheessa arviointimenetelmää ei ole pystytty testaamaan vasta-alkajilla tai keski-vaiheen osajilla. Tutkijat tuovat esiin, että otoksen pienuuden takia he eivät ole pystyneet arvioimaan vastaavatko terapeuttien omat ja tarkkailijoiden arviot toisiaan. Tutkijat olettavat, että vastaavuus on vähäistä, sillä itsearviointit perustuvat yleensä yksilön kokonaisvaltaiseen käsitykseen omista kuuntelutaidoista useissa eri tilanteissa ja

tarkkailijoiden arvio perustuu yhteen tilannekohtaiseen arviointiin. Molemmista tavoista on kuitenkin hyötyä, sillä ne vastaavat eri asioihin. (King ym. 2017:44–45, 48–49.)

Kirkpatrikin mallia voidaan myös hyödyntää simulaatioperustaisen oppimisen arvioinnissa. Tässä mallissa on neljä eri tasoa. Taso yksi mittaa sitä miten osallistujat reagoivat harjoitukseen, toisella tasolla arvioidaan oppimista eli sitä mitä opiskelija oppii harjoituksesta, kolmas taso arvioi opiskelijan käyttäytymistä eli sitä, miten opiskelija hyödyntää oppimaansa ja neljäs taso kertoo siitä mitkä ovat oppimistulokset. (Weller ym. 2012: 2–3). Weller ym. (2012) tuovat esiin, että Kirkpatrikin tasoilla 1–3 saatu näyttö viittaa siihen, että simulaatioperustainen oppiminen edistää merkittävästi opiskelijoiden kliinisten taitojen, päätöksenteon, potilaskeskeisen toimintatavan osaamista. Alla on kuvattuna tulostaulukko (taulukko 8), jossa kuvataan millaista arviointia, voidaan hyödyntää, kun halutaan varmentaa opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumisen.

Taulukko 8. Tulokset arvioinnin hyödyntämisestä simulaatioperustaisessa oppimisessä opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumisen varmentamiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä

Arvioinnin hyödyntäminen simulaatioperustaisessa oppimisessä opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi ja varmistamiseksi	Artikkelien tekijät
Simulaatio osaamisen näyttönä: arvioi teorian sekä käytännön osaamista sekä niiden yhdistämistä	13) Peterson Bethea & Cavazos Castillo & Harvison 2014, 4) Saleem & Khan 2023
360-arviointi: opiskelijan itse- ja vertaisarviointi, standardoidun potilaan sekä opettajan palaute	6) Putter-Katz ym. 2018, 23) Brooks & Moriarty & Welyczko 2009
Tarkistuslistat osana arviointia/ palautteen antoa	16) Boulet 2008, 10) de Araújo Baptista ym. 2024, 17) Velde & Lane & Clay 2009, 14) Boulet ym. 2008
Arviointimenetelmän soveltuvuus kyseiseen harjoitukseen	15) Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus 2013
The Effective Listening and Interactive Communication Scale – Assessment Rubric (ELICS-AR)	19) King ym. 2017
Kirkpatrikin malli	11) Weller 2012

8 Viitekehys opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä

Simulaatioharjoitusta suunniteltaessa, tulee harjoitus rakentaa suhteessa opiskelijan aiempaan osaamiseen sekä suunniteltuun oppimistavoitteeseen (Hung & Ho & Lin 2021:3; Putter-Katz ym. 2018: 114; Weller 2012:2). Jotta simulaatioharjoitus vahvistaa opiskelijan dialogiosaamista asiakkaan kohtaamistilanteissa, opiskelijan tulee osata oman alansa teoreettiset viitekehukset sekä perusosaaminen vuorovaikutustaidoista (Magerat ym. 2024: 10). Simulaatioharjoituksen suunnittelevan opettajan tulee tietää mitä opiskelija jo osaa, jotta tietää millaiset vaatimukset harjoitukselle voidaan asettaa. Simulaatioharjoituksen tavoitteena on, että opiskelija osaa tunnistaa non-verbaalia viestintää, osaa kohdata asiakkaan tasavertaisena ja tunnistaa asiakkaalle merkityksellistä toimintaa. Lisäksi opiskelija osaa empaattisen sekä aktiivisen kuuntelun avulla synnyttää yhteistä ymmärrystä niin, että asiakas sitoutuu terapiatyöskentelyyn ja terapialle saadaan luotua tavoitteet.

Vaatimukset harjoitukselle tulee kuvata etukäteen. Tässä tapauksessa ennen simulaatioharjoitusta opiskelijat ottavat haltuunsa oman alan teoreettiset ja käsitteelliset viitekehukset sekä eettiset ohjeet. Sen lisäksi tarvitaan myös dialogisuuden peruseriaatteiden hallintaa. The Intentional Relationship-malli tarjoaa hyvän teoreettisen pohjan kuntoutusta edistävälle dialogisuudelle (Taylor 2020). Myös King ym. (2012) kuvaus tehokkaasta kuuntelusta tuo hyvää teoriataustaa dialogiosaamiselle. Mönkkönen (2018) kuvaa puolestaan dialogiosaamista kirjassaan Vuorovaikutus asiakastyössä: asiakkaan kohtaaminen sosiaali- ja terveysalalla. Oman alan osaamisvaatimukset sopivat osoittamaan tarvittavaa teoriaosaamista. Toimintaterapian koulutuksissa voidaan käyttää simulaatioperustaiseen oppimiseen tehtyä osaamiskompetensseja (Bartolac ym. 2024). Yllä kuvatut teoriat sopivat tässä tapauksessa hyvin kehittämään opiskelijan osaamiskompetenssi C. ammatillisten suhteiden ja kumppanuuksien kehittäminen ja ylläpitäminen osa-aluetta.

On tärkeää, että simulaatioharjoituksessa, huolehditaan riittävästä harjoittelumahdollisuudesta ja että opiskelija saa aina palautteen harjoituksen jälkeen. Kun opettaja on tehnyt päätöksen simulaatioharjoituksen teoreettisesta taustasta, antaa simulaatioperustainen oppiminen mahdollisuuden luoda erilaisia tilanteita ja hyvinkin spesifejä tilanteita harjoiteltavaksi. (Putter-Katz 2017:114.) Tässä tapauksessa opiskelijan dialogiosaamisen vahvistumiseksi valitaan kotikäynti, jossa asiakkaana on moottoripyöräonnettomuudessa vammautunut nuori.

Simulaatioharjoituksen lähtökohtana opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi on kokemus, joka tulee sosiaalisen, yhteisen toiminnan kautta (Bartolac ym. 2024: 10), kun simulaatioharjoitus tehdään tehdä pari- tai pienryhmätyönä. Opiskelijat saavat toisiltaan henkistä tukea sekä apua oppimiseen. Opiskelijat hyötyvät toistensa näkökulmista ja ajatuksista. (van Vuuren 2016:82.)

Oikeanlainen ympäristö oleellinen simulaatioperustaisessa oppimisessä (Weller ym. 2012:3, Boulet 2008a:1019). Esimerkiksi jos harjoitellaan kotikäyntiä, on simulaatiotilan syytä muistuttaa kotia, jotta opiskelija osaa ottaa huomioon kotiympäristön vaatimukset ja esimerkiksi omalla käyttäytymisellään osoittaa kunnioitusta yksilön ainutlaatuisuutta kohtaan. On myös tärkeää ottaa huomioon, että mitä todellisempi harjoitusympäristö on ja miten aidompia tilanteita pystytään luomaan, sitä suurempi merkitys on psykologisen turvallisuuden huolehtimisesta (Diaz-Navarro ym. 2024:6–7).

Kun halutaan opettaa opiskelijalle dialogisuutta, voidaan tehdä vuorovaikutusharjoituksia parityöskentelynä. Kuitenkin vain standardoidun potilaan kanssa tehty harjoitus antaa aidomman oppimiskokemuksen lisäten harjoituksen vaikuttavuutta. Galloway (2009) korostaa simulaatioharjoituksen korkeaa uskottavuutta, jotta opiskelijat oppivat reagoimaan kuten työelämässä. Hung & Ho & Lin (2021) tuovat esiin, että simulaatioharjoituksissa kannattaa hyödyntää videoharjoituksia, että standardoitua potilasta.

Ennen varsinaista simulaatioharjoitusta opiskelijoille annetaan tehtäväksi havainnoida ihmisten käyttäytymistä videolta: miten ihmiset käyttävät kehonkieltään ja millaisia non-verbaaleja signaaleja ihmiset lähettävät toisilleen. Harjoitus tehdään parin kanssa. Harjoituksessa kumpikin osapuoli kirjaa ensin omia havaintojaan, jonka jälkeen opiskelijat vertailevat omia havaintoja toisen tekemiin. Harjoitus aktivoi opiskelijaa ja auttaa häntä kehittämään omia havainnointitaitojaan sekä jakamaan tietojaan että hyödyntämään toisen osaamista oman oppimisen tueksi (Velde & Lane & Clay 2009: 18–19).

Opiskelijan oppiessa tunnistamaan non-verbaalia viestintää, harjoitusta syvennetään simulaatioharjoituksella, jossa opiskelija kohtaa standardoidun potilaan. Tarkoituksena on haastatella asiakasta ja samalla tehdä havaintoja sekä omasta, että asiakkaan tavasta viestiä. Simulaatioharjoituksessa opiskelijan tulee asiakastilanteessa harjoitella dialogisuuteen liittyviä kuuntelutaitoja: tehokasta, tutkivaa, konsensukseen pyrkivää sekä toimintaan suuntautuvaa kuuntelua. Harjoituksella halutaan saada näkyviin, kuinka opiskelija tunnistaa asiakkaan tunnetiloja ja osaa vastata niihin. Tutkivan kuuntelun avulla halutaan, että opiskelija osaa kysyä oikeita kysymyksiä. Konsensukseen pyrkivän

kuuntelun avulla opiskelija osaa tehdä yhteenvetoa asiakkaan tilanteesta ja seuraavista toimenpiteistä yhteisymmärryksessä. Toimintaan pyrkivän kuuntelun avulla opiskelijan on tarkoitus osata tukea asiakasta suunnittelemaan terapialleen tavoitteita. Harjoituksesta tehdään tallenne, jota voidaan tarkastella debriefing-tilaisuudessa ja katsoa miten nämä toteutuvat harjoituksessa. (King ym. 2012: 465; Putter-Katz ym. 2017: 116; Taylor 2020: 204–213.)

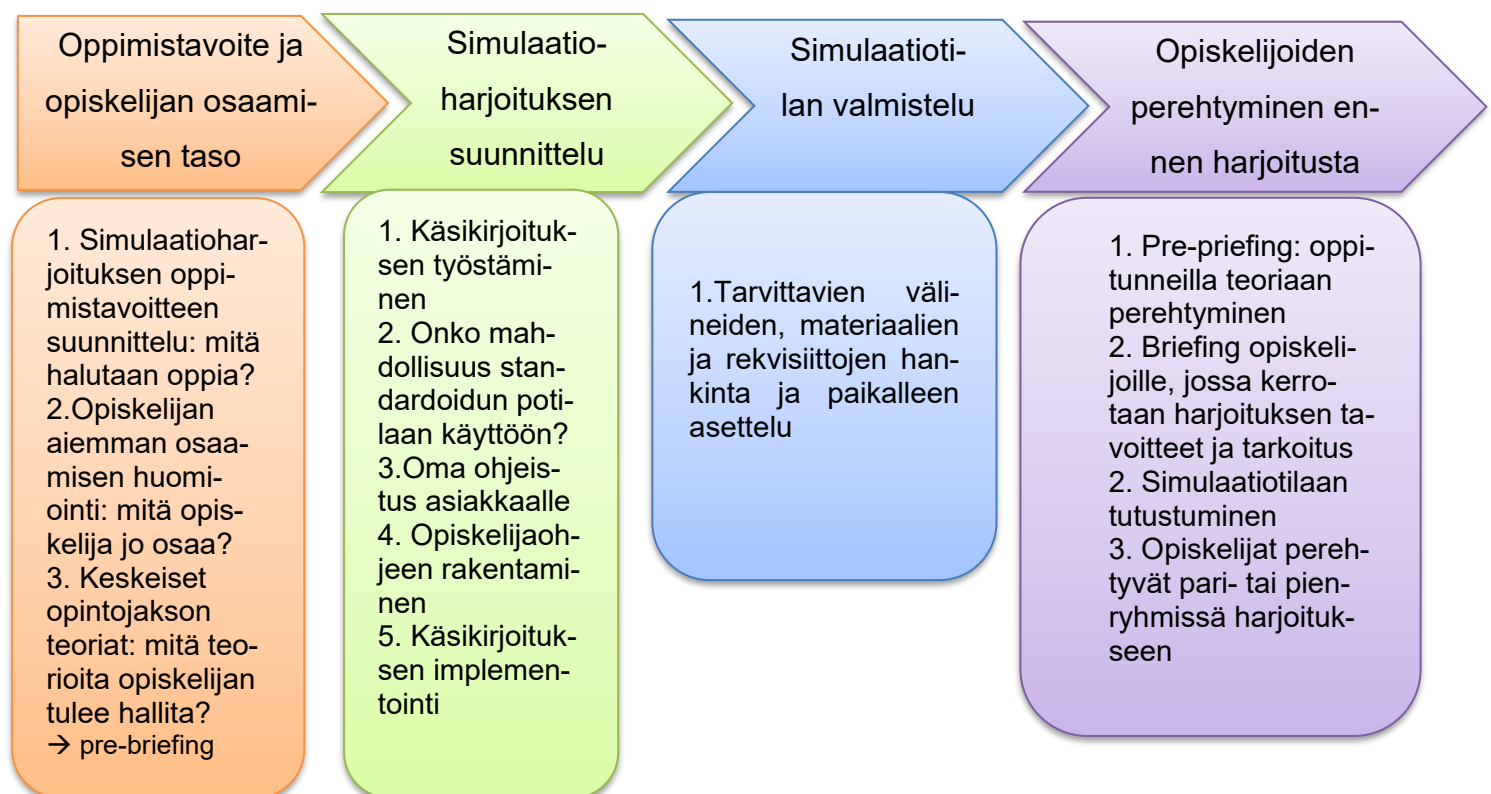
Kirjallisuuskatsauksen tuloksissa nousee vahvasti esiin videopohjaisen debriefingin merkitys (Putter-Katz ym. 2017:116; Adamson ym. 2023: 467, 471). Simulaatiotilannetta tarkkaileva opettaja voi merkitä nauhoitukseen merkintöjä, mikäli laitteisto sen sallii, ja debriefingissä voidaan näihin sitten palata. Palaute vahvistaa opiskelijan tietoisuutta omasta toiminnastaan sekä vahvistaa opiskelijan omaa kykyä havainnoida omaa kehittymistään (Isseberg ym. 2005:22). Palautetta voidaan antaa myös toisen opiskelijan, asiakkaan ja opettajan toimesta, opiskelijan itsearviointin lisäksi (Putter-Katz ym. 2018; 116, 118; Brooks & Moriarty & Welyczko 2009:42).

Debriefing-keskusteluissa on hyvä hyödyntää strukturoitua toimintatapaa, johon sisältyy analysointivaihe. Debriefing on ns. ohjattua reflektiota ja sen avuksi voidaan muodostaa kysymyksiä suhteessa harjoitukseen, sen tavoitteeseen sekä taustateoriaan (Magerat 2024: 47). Ammatillisen dialogisuuden vahvistumiseksi voidaan hyödyntää seuraavia kysymyksiä: "Osasiko terapeutti tunnistaa asiakkaan olotilan?", "Pystyikö terapeutti ymmärtämään asiakkaan näkökulmaa?", "Tunnistiko terapeutti asiakkaan huolenaiheet ja miten terapeutti reagoi niihin?", "Tunnistiko terapeutti asiakkaan non-verbaalia viestintää?", "Osasiko terapeutti empaattisella ja aktiivisella kuuntelulla tuoda asiakkaalle olon, että hän on nähty ja kuultu?", "Osasiko terapeutti tunnistaa asiakkaalle tärkeitä ja merkityksellisiä asioita?", "Osasiko terapeutti sanoittaa asiakkaan tilannetta?", "Osasiko terapeutti työskennellä yhteisen ymmärryksen saavuttamiseksi?" (King ym. 2012; King ym. 2017; Taylor 2020.)

Arviointi simulaatioperustaisessa oppimisessä perustuu aina siihen, että valitun arviointityökalun tulee soveltua kyseiseen harjoitukseen sekä arvioitavalle joukolle (Adamson & Kardong-Edgren & Willhaus 2013: 398). Toisin kuin sairaanhoitajakoulutuksissa, toimintaterapiakoulutuksissa on hyvin vähän tai ei juuri lainkaan aina tietyllä tavalla tehtäviä hoitotoimenpiteitä. Tästä syystä moni sairaanhoitajien simulaatioissa käytettävä arviointityökalu ei sovellu suoraa toisenlaiselle koulutukselle.

Kun halutaan arvioida opiskelijan dialogiosaamisen vahvistumista simulaatio-oppimisen keinoin, löytyi kirjallisuuskatsauksen tuloksien perusteella hyödylliseksi keinoksi tarkistuslistat (de Araújo Baptista ym. 2024:4). Tarkistuslistoilla voidaan erilaisten väittämien avulla listata kuinka opiskelijan tulisi toimia asiakkaankohtaamistilanteessa tai mitä asioita opiskelijan tulisi huomioida harjoitustilanteessa (Boulet ym. 2008b:60). King ym. (2017) kehittämä The Effective Listening and Interactive Communication Scale- Assessment Rubric (ELICS-AR) on tehty erityisesti simulaatioharjoitukseen, jossa halutaan arvioida osallistujien kuuntelutaitoja. Tarkistuslistan tulee heijastaa haluttua oppimisen tavoitteita ja sen taustalla vaikuttavia teorioita.

Alla on kuvattuna yhteenveto simulaatioharjoituksen rakentamisesta ja siihen liittyvistä huomioitavista seikoista (Kuva 1). Tulosten pohjalta on myös muodostettu käsikirjoitus-pohja (Kuva 2), joka kuvaa miten simulaatioperustaisen oppimisen keinoin voidaan vahvistaa opiskelijan dialogiosaamista asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä. Kuva 3 kertoo debriefing-tilaisuuden kulun ja taulukko 8 kuvaa tarkistuslistaa, jota voidaan hyödyntää arvioinnissa.

Kuva 1. Yhteenveto simulaatioharjoituksen rakentamisesta sekä huomioitavista seikoista

Ammatillisen dialogiosaamisen vahvistuminen asiakkaan kohtaamisessa kuntoutuksessa

- Alan perusteorioiden osaaminen
- Tavoitteena oppia kohtaamaan asiakas kuntoutustyössä käyttäen dialogisuutta: non-verbaaliviestintä, tasa-arvoinen kohtaus, empaattinen sekä aktiivinen kuuntelu, yhteisen ymmärryksen lisääminen ja merkityksellisen toiminnan tunnistaminen
- Materiaalit: Taylor, Renee 2020, Mönkkönen, Kristiina 2018, King ym. 2012

- Kotikäynti
- Asiakkaana 22-vuotias nuori
- Asiakkaalla moottoripyöräonnettomuuden seurauksena selkäydinvamma ja oikean yläraajan halvausoireisto, lievää liikkumisen vaikeutta myös oikealla alaraajassa
- Tarkoitus ensikäynnillä tutustua nuoren tilanteeseen ja pohtia nuoren kanssa keinoja tukea itsestä huolehtimisen taitoja. Samalla on tarkoitus miettiä yhdessä terapialle tavoitteet. Nuori on masentunut ja aluksi hieman vastahakoinen

- Simulaatiotilana pieni koti, jossa asiakkaan persoonaa kuvastavia asioita: lehtiä, tietokone, pleikkari, ruokailuvälineitä, pizzalaitikko ja urheiluvälineitä
- Asiakkaan vaatetus: huppari ja colleet
- Terapeutin vaatetus: henkilökortti, työasu, vihko ja kynä

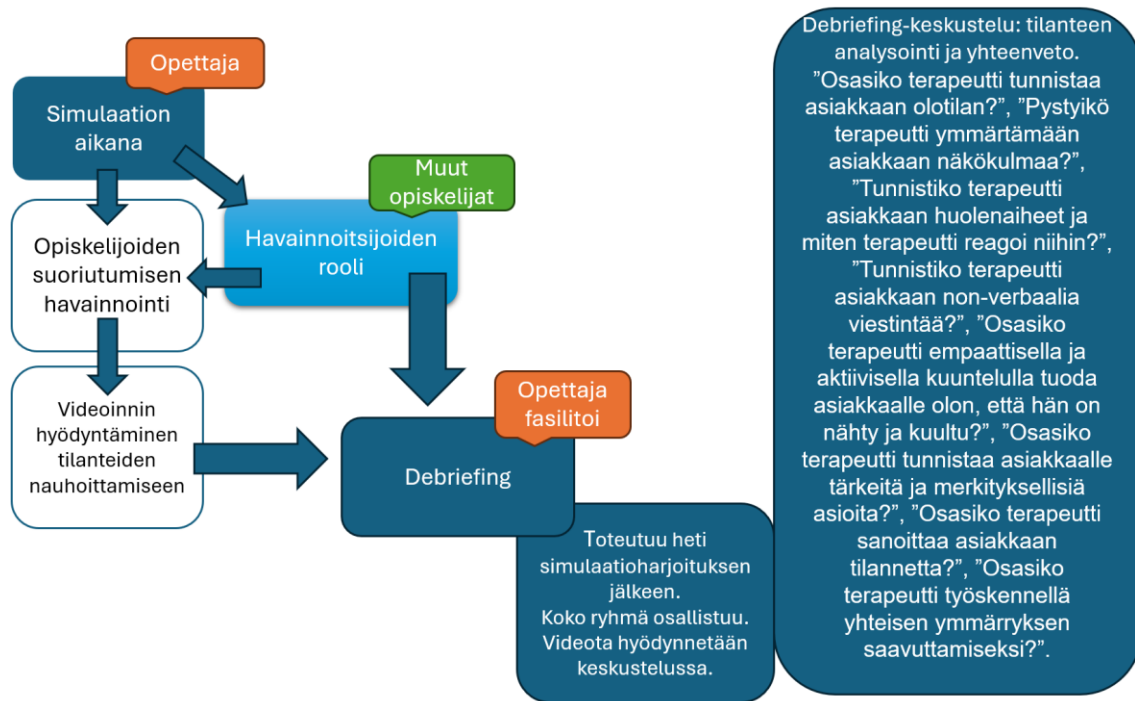
- Ennen varsinaista simulaatioharjoitusta, opiskelijat perehtyvät teoriaan oppitunneilla ja tekevät dialogisuusharjoituksia sekä opettelevat tunnistamaan non-verbaalia viestintää

- Opiskelija osaa tunnistaa non-verbaalia viestintää
- Opiskelija osaa kohdata asiakkaan tasavertaisena ja tunnistaa asiakkaalle merkityksellistä toimintaa
- Opiskelija osaa empaattisen sekä aktiivisen kuuntelun avulla synnyttää yhteistä ymmärrystä sekä tunnistaa asiakkaalle merkitykselliset toiminnat niin, että asiakas sitoutuu terapioyöskentelyyn ja terapialle saadaan luotua tavoitteet

- Asiakas on 22-vuotias nuori, joka on masentunut, koska ei pysty moottoripyöräilemään enää
- Asiakas on luvannut lääkärille tavata toimintaterapeutin, mutta lupasi vain koska hän halusi päästä kotiin sairaalasta.
- Asiakas on masentunut, turhautunut ja vastahakoinen, mikä käy ilmi non-verbaalista viestinnästä: välttelevä katse, vetäytynyt asento, raskas hengitys.
- Asiakas suhtautuu aluksi ennakkoluuloisesti terapeuttiin

Harjoituksen lähtötilanteessa terapeutti saapuu asiakkaan luokse ensikäynnille. Tarkoituksena aloittaa terapiasuhde nuoren itsestä huolehtimisen taitojen tukemiseksi, jotta nuori pärjää yksin kodissaan. Käynnillä terapeutti haastattelee asiakasta muodostaakseen käsityksen kokonaistilanteesta ja aloittaa keskustelun terapian tavoitteiden muodostamisesta

Kuva 2. Simulaatiokäsikirjoitus tulosten pohjalta opiskelijan dialogiosaamisen vahvistumiseksi asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä.

Kuva 3. Debriefing-tilaisuuden kulku aineiston pohjalta

Taulukko 9. Tulosten pohjalta suunniteltu tarkistuslista simulaatioharjoituksen arvioimiseksi

Tarkistuslista opiskelijan dialogisen toimintatavan osoittamiseksi	<ul style="list-style-type: none"> • Toimintaa ei näkynyt
Opiskelija:	<ul style="list-style-type: none"> • Tarvitsee harjoitusta • Osa
Tervehtii asiakasta esitellen itsensä	
Kertoo, miksi on paikalla, mikä on käynnin tarkoitus	
Ylläpitää dialogia asiakkaan kanssa	

Kuuntelee asiakasta empaattisesti ja aktiivisesti	
Osoittaa kiinnostusta ja ymmärrystä, sanoittaen asiakkaan tilannetta	
Osoo perustella oman ammatillisen näkökulmansa ja yhdistää sitä asiakkaan ajatukseen/ asiakkaalle merkitykselliseen asiaan	
Osoo työskennellä yhteisen ymmärryksen saavuttamiseksi	
Tunnistaa asiakkaalle merkityksellistä toimintaa	
Tarjoaa asiakkaalle tietoa ja taustoja asiakkaan päätöksen teon helpottamiseksi	
Varmistaa, että asiakas ymmärtää mitä on tapahtumassa	
Osoo käyttää tunneälyä ja tilannetietoisuutta	
Osoo suunnitella terapian tavoitteet yhdessä asiakkaan kanssa	
Käynnin lopuksi osoo antaa yhteenvedon sovitusta	

9 Pohdinta

9.1 Menetelmälliset ratkaisut ja luotettavuus

Kirjallisuuskatsauksen keskeisenä haasteena voidaan pitää sopivan aineiston löytämistä. Simulaatioperustaista oppimista käytetään yleisesti terveystieteiden opinnoissa, kuten sairaanhoidon sekä lääketieteen opinnoissa ja näistä aihepiireistä tutkimusartikkeleita löytyi runsaasti. Kuntoutuksen koulutusohjelmissa simulaatioperustainen oppiminen on yleistymässä, mutta se ei ole vielä vakiinnuttanut paikkaansa koulutusten opetussuunnitelmissa (Grant & Thomas & Gossman & Berragan 2021:345), mikä taas näkyi myös aineiston tutkimusartikkeleissa. Kansainvälisesti simulaatiota on tutkittu paljon (Levett-Jones & Lapkin 2011; Warren & Lutckar-Fluede & Godfrey & Lukewich 2016; Cant & Cooper 2017; Harrison 2023; Tamilselvan & Chua & Chew & Devi 2023) ja tämä antoi lopulta pohjatietoa simulaatioperustaisesta oppimisestä kirjallisuuskatsaukseen. Lopulta kirjallisuuskatsaukseen löytyi vain King ym. (2016, 2017), joka käsittelee tutkimuksissaan tehokkaiden kuuntelutaitojen kehittymistä kuntoutuksen työntekijöillä. Lisäksi löytyi 4 artikkelia koskien röntgenhoitajien, viestinnätieteiden ja häiriöiden tutkinto-ohjelman, lääketieteen sekä sosiaalityön opiskelijoita ja heidän kommunikaation/vuorovaikutuksen sekä kuuntelutaitojen harjoittelua simulaation keinoin.

Tiedonhakuja tehdessä tuli esiin, että sanalla dialogisuus, ei löydy sopivia artikkeleita, kun taas vuorovaikutus-sanalla löytyy paremmin. On mielenkiintoista huomata, että esimerkiksi King ym. (2012) puhuu artikkelissaan kuuntelun ja kommunikaation osa-alueista, jotka suomalaisessa kulttuurissa ymmärretään dialogina. Onko kyse siis kulttuurieroista? Kirjallisuuskatsausta tehdessä tuntuu siltä, että puhumme samasta asiasta eri termein. Toisaalta syy, miksi on vaikea löytää lähteitä dialogiosaaminen ja simulaatioperustainen oppiminen- hakusanoille, voi myös johtua erilaisista painotuksista simulaatioharjoituksissa. Sairaanhoidossa simulaatioharjoituksissa, aineiston perusteella, keskitytään erityisesti erilaisten kliinisten taitojen harjoitteluun, kuin potilaskohtaamiseen. Aihealueena dialogiosaaminen voi olla vielä uutta, ettei tutkimuksia aiheesta ole vielä juurikaan tehty. Kuntoutuksen paradigma ainakin Euroopan alueella on vielä hyvin lääketieteellinen ja mekaaninen. Siellä kuntoutus lähtee asiantuntija edellä ja asiakas on enemmän toiminnan kohde kun aktiivinen ja tasavertainen kumppani.

On myös otettava huomioon, että sana dialogue tarkoittaa englannin kielessä vuoropuhelua, joka voi viitata siihen, että sillä ajatellaan enemmän vuorottelua tai vuorosanoja, kuin aktiivista ja yhteisymmärrykseen pyrkivää kommunikaatiota. Tämä siis voisi myös

selittää sen, miksi paremmin löytyy tutkimustietoa kommunikaation, pehmeiden taitojen, vuorovaikutustaitojen tai tehokkaan kuuntelun taitojen harjoittelusta simulaation keinoin. Kun näitä tutkimusartikkeleita lukee, vastaa näiden sisältö samaa kuin suomalaisessa kulttuurissa tarkoitettu dialogisuus.

Kirjallisuuskatsaus ei myöskään tuottanut riittävän selkeää tietoa opiskelijan arvioinnista kuntoutuksen kontekstissa. Kirjallisuuskatsauksessa luetuista tutkimuksista erikoista on se, ettei opiskelijan arviointia käsitelty niissä, kuin joissain yleisluontoisesti. Kahdessa artikkelissa mainittiin 360-arviointi, joka sisältää itse- ja vertaisarviointit, simulaatiopalautteen sekä ammatillisen arvioinnin (Putter-Katz 2017; Brooks & Moriarty & Welyczko 2009). Muuten artikkeleissa puhutaan palautteen tärkeydestä opiskelijan osaamisen kehittymiselle, mutta näissä kahdessa nostetaan erityisesti esiin laaja-alaisen palautteen saaminen omasta osaamisesta. 360-arviointi on kyllä hyödynnettävissä kuntoutuksen koulutusohjelmien käyttöön.

Kirjallisuuskatsauksessa debriefing korostui ja etenkin videorefleksion käyttöä suositeltiin opiskelijan oppimisen tukemisessa. Mutta toisaalta debriefingin sisältö jäi myös monilta osin vain pinnalliseksi maininnaksi sen tärkeydestä opiskelijan oppimisessa. Ehkä tämä johtui siitä, että kirjallisuuskatsauksessa haettiin tietoa simulaatioperustaisesta oppimisesta yleisesti, kuin keskittyen sen tiettyihin ominaisuuksiin.

Kirjallisuuskatsaus sisältää tutkimusartikkeleita laajasti ympäri maailman. Eniten simulaatioon liittyviä tutkimusartikkeleita on tässä kirjallisuuskatsauksessa kirjoitettu USA:ssa (12kpl) ja toiseksi eniten kirjoittajia on Australiasta (5kpl). Kanadasta ja Iso-Britanniasta on mukana kolme artikkelia kummastakin maasta. Muiden tutkimusartikkelien kotimaita ovat mm. Pakistan, Intia, Etelä-Afrikka, Israel ja Brasilia.

Kirjallisuuskatsauksessa on mukana myös muutamia kirjoittajia, joilta on useampi artikkeli katsauksessa mukana. Esimerkiksi Gillian King, jolta löytyy kolme artikkelia. Sen lisäksi Barry Issemberg ja William McGaughie ovat olleet parissa artikkelissa kirjoittajina. Myös Christine Imms on osallistunut kahteen eri artikkeliin kirjoittajana, jotka löytyvät tästä kirjallisuuskatsauksesta.

Kirjallisuuskatsaukseen valittujen 12:sta artikkelin yhteisenä huomiona on, että pitkäaikais- ja kaistatutkimuksia simulaatioperustaisen oppimisen vaikutuksista on vain vähän (Hung & Ho & Lin 2021; Saleem & Khan 2023; Adamson ym. 2023; Putter-Katz ym. 2018; Chu ym. 2017; Peterson Bethea ym. 2014; Velde & Lane & Clay 2009; Bradley &

Whittington & Mottram 2013; Aebersold 2018; Isseberg ym. 2005 Brooks & Moriarty & Welyczko 2010; King ym. 2017). Kyseisissä artikkeleissa otetaan kantaa tutkimusten puutteeseen tai keskitytään vain simulaatioperustaisen oppimisen lyhytaikaisiin vaikutuksiin. Tämä tarkoittaa sitä, että on vaikea sanoa, millaisia vaikutuksia simulaatioperustaisella oppimisella on pidemmällä aikavälillä. Toisin sanoen, kuinka pysyvää oppiminen tällä keinoin on.

Kirjallisuuskatsaus antoi laajasti ymmärrystä simulaatioperustaisesta oppimisesta, vaikka sana dialogisuus tuotti ongelmaa. Toisaalta kirjallisuuskatsauksessa tuotettu tieto antoi pohjaa yhdistää teoriaa dialogisuudesta simulaatioperustaiseen oppimiseen. Simulaatio-oppiminen ei ole vain pelkästään simulaatio-oppimisen teoriaa, vaan on aina mietittävä, mikä on se teoria, jonka avulla harjoitus rakennetaan. On tärkeää tietää mistä simulaatioperustainen oppiminen koostuu ja mitkä teoriat taustalla vaikuttavat, mutta oleellisinta on osata yhdistää siihen opetussuunnitelman mukaiset teoriat. Kirjallisuuskatsauksen tutkimusaineisto mahdollisti tämän.

9.2 Tulosten pohdinta

Simulaatioperustaisen oppimisen taustateorioita löytyi useita erilaisia. Kolbin (1984) kokemuksellisella oppimisteorialla oli eniten mainintoja. Myös Vygotskyn lähikehityksen vyöhyke nähtiin simulaatioperustaisen oppimisen taustalla. Tämä toki tulee esiin myös siinä, että viisi artikkelia mainitsi, että on otettava huomioon aina opiskelijan osaamisen taso, eikä sitä saa harjoituksessa ylittää, vaan harjoituksen tulee olla oppimisen alueella. Moni simulaatioperustaisen oppimisen teoria korosti yhdessä oppimista sekä kokemukseen pohjautuvaa oppimista, niin yllätyksenä tuli Saleem & Khan (2023) tuoma ajatus behavioristisesta filosofiasta simulaation taustalla. Selitystä tähän voi tuoda se, että Saleem & Khan (2023) artikkeli koskee sairaanhoitoa, jossa tietyt taidot on opetettava tietyllä tavalla, joka voisi viitata behavioristiseen tapaa oppia.

Opiskelijan dialogisuuden vahvistaminen simulaatioperustaisessa oppimisessä tarvitsee taustakseen teorian dialogisuudesta sekä ymmärryksen siitä, millaisiin oppimisteorioihin simulaatio-oppiminen perustuu. Näitä tietoja hyödyntämällä voidaan rakentaa mahdollisimman tehokas ja toistettavissa oleva simulaatioharjoitus.

Weller ym. (2012) ja Saleem & Khan (2023) tuovat esiin, että simulaatioperustaisesta oppimisesta on lopulta vain vähän korkean tason näyttöä. Weller ym. (2012) perustelevat asiaa sillä, että on olemassa paljon erilaisia simulaatiotapoja, minkä vuoksi näyttöä

on siirrettävissä rajoitetusti eri simulaatiotapojen välillä. Lisäksi Weller ym. (2012) kirjoittavat, että simulaatioharjoitukset ovat useimmiten osa opetussuunnitelmaa, jolloin simulaatioharjoituksen vaikutuksia on vaikeampi erottaa muiden opetusmenetelmien vaikutuksista. Toisaalta he kysyvät, onko edes hyödyllistä näitä erottaa toisistaan. Oleellista on, että simulaatioperustainen oppiminen on kokonaisuus erillisten elementtien sijaan. Kysymys onkin hyvä pohdittavaksi. Simulaatioperustainen oppiminen on keino opiskelijalle opetella oppimista. Se on tilaisuus yrittää, erehtyä ja yrittää uudelleen. Simulaatioperustainen oppiminen vahvistaa opiskelijan itsereflektion oppimista, jolloin opiskelijalle vahvistuu se mitä hän osaa ja missä asioissa olisi vielä hyvä kehittyä. Simulaatioperustainen oppiminen vahvistaa myös opiskelijan yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, sillä parhaimmillaan simulaatio on yhdessä oppimista. Kuten Peterson Bethea & Cavazos Castillo & Harvison (2014) toteavat, simulaatiot ovat osaamisen näyttöjen lisäksi oppimistilanteita. Saleem & Khan (2023) korostavat simulaatioiden mahdollisuutena harjoitella teorian ja käytännön yhdistämistä

Simulaatioperustaisen oppimisen haasteiksi luetaan simulaatiokokemusten valmisteluun kuluva aika, simulaatiolaboratorion perustamisen kustannukset sekä aikataulukysymykset (Peterson Bethea & Cavazos Castillo & Harvison 2014:35). Standardoitujen potilaiden käyttö kuntoutuksen simulaatio-oppimisessä olisi hyödyllistä ja nostaisi simulaatio-oppimisen uskottavuutta, autenttisuutta sekä vaikuttavuutta. Haasteena on kuitenkin se, että se vaatii aikaa, rahaa sekä sopivia henkilöitä näytttelemään roolia. Kahdessa tutkimusartikkelissa oli hyödynnetty lasta, kun oli haluttu kehittää kuntoutustyöntekijöiden lasten kohtaamisosaaamista. Lasten käyttö standardoituina potilaina on tehokasta, mutta monimutkaisempaa kuin aikuisten (Hung & Ho & Lin 2021:2). Vaativuutensa takia, ei lasta voi korvata aikuisella. Liian vaativa rooli näyteltäväksi, voi ajaa tilanteen herkästi pelleilyksi. Kuntoutuksen koulutusohjelmissa voisi hyödyntää ylemmän vuosikurssin opiskelijoita maksettujen näyttelijöiden sijaan, kun kyse on aikuisasiakkaista. Tai yhteistyö työelämän tekijöiden kanssa, voisi olla keino saada standardoituja potilaita, jolloin ammattilainen voisi toimia asiakkaan roolissa. Myös erilaisten vertaistukiyhdistysten kautta voisi myös tiedustella, olisiko joku halukas näytttelemään oman asiantuntijuutensa tiimoilta.

Kokemusasiantuntijan hyödyntäminen simulaatioharjoituksissa standardoituna potilaana toisi arvokasta lisäymmärrystä opiskelijalle asiakkaan tilanteesta. Mutta mikäli jo käsikirjoitusvaiheessa voitaisiin hyödyntää oikean asiakkaan oikeita kokemuksia, voitaisiin saada arvokasta tietoa ja harjoitusta työelämän tilanteista. Näin harjoitukset voitaisiin kohdentaa siihen, missä asiakas kokee olevan tarvetta hänen näkökulmastaan.

Simulaatioperustaista oppimista pidetään turvallisena tapana harjoitella työelämän taitoja. Turvallisuus nähdään simulaatiossa monitahoisena asiana. On tärkeää, että harjoituksessa ei pääse tapahtumaan mitään liian vaikeaa tai liian pelottavaa. Harjoituksen on oltava turvallinen myös kaikille siihen osallistuville.

Simulaation korkean tason uskottavuus ja autenttisuus voivat aiheuttaa opiskelijan turvallisuuden tunteen menetyksen. Toisaalta juuri korkean tason uskottavuus ja autenttisuus tukee opiskelijan oppimista, mutta opettajan on hyvä olla tietoinen, että joku opiskelija voi reagoida vahvasti simulaatiotilanteeseen omien samankaltaisten kokemusten vuoksi. Tästä syystä ennen harjoitusta on hyvä kertoa opiskelijoille, että tilanne voi aiheuttaa voimakkaita tunteita ja niitä voidaan käsitellä yhdessä, eikä pakkoa osallistua harjoitukseen ole. Psykologinen turvallisuus takaa myös sen, että opiskelija uskaltaa tehdä virheitä ja sitä myöden hän uskaltaa olla myös esillä. Opiskelija voi pelkästään epäonnistumisen pelon vuoksi kokea turvattomuutta sekä ahdistusta, eikä pysty suoriutumaan simulaatiosta.

Kuntoutuksen koulutuksissa on perinteisesti käytetty problem based- oppimista. Opiskelijat ovat saaneet erilaisia asiakastapauksia, joiden pohjalta heidän on suunniteltava asiakkaalle terapiaa. Myös erilaisia rooliharjoituksia on tunneilla hyödynnetty. Näitä on saatettu kutsua myös simulaatioharjoituksiksi, ilman, että ne vastaavat simulaatiolle asetettuja vaatimuksia. Aineistosta 15 artikkelia korostaa simulaatiotilanteiden vaikuttavuudessa nimenomaan uskottavuutta ja tilanteiden autenttisuutta sekä realistisia kokemuksia (Hung & Ho & Lin 2021; Galloway 2009; Weller ym. 2012; Brooks & Moriarty & Weyczko 2010; Bradley & Whittington & Mottram 2012; Velde & Lane & Caly 2009; Adamson ym. 2023; Saleem & Khan 2023; McGaughie ym. 2010; van Vuuren 2016; Bowman ym. 2020; Putter-Katz 2017; Isseberg 2005; King ym. 2016, Magerat ym. 2024). Tästä voidaan tehdä päätelmä, että tunnilla tehtävät pariharjoitukset, eivät vastaa simulaatiolle annettuja vaatimuksia harjoituksen vaikuttavuudesta, jos niissä ei ole huomioitu simulaatioon liittyvää realistista oppimiskokemusta.

Kirjallisuuskatsauksessa mukana olleissa artikkeleissa tuotiin esiin simulaatiokäsikirjoituksen kehittämistä. Esimerkiksi Jeffries (2005) ja Chu (2018) tuo esiin oppimisen monimutkaisuuden huomiointia simulaatiokäsikirjoituksessa. Tässä esimerkkinä oppimisen monimutkaistumisesta voidaan hyödyntää sairaanhoitajakoulutusta, jossa voidaan harjoitella jotain tiettyä toimenpidettä, kuten pistämistä ensin hedelmään, sitten mallinukkeeseen ja lopulta ihmiseen. Kuntoutuksessa ei vastaavanlaisia toimenpiteitä ole, joten oppimisen monimutkaisuus kuntoutuksen koulutuksien simulaatioharjoituksissa

voidaan esimerkiksi huomioida vaatavuuden nostamista kohtaamalla ensin ns. helppo asiakas ja sitten vastaavassa tilanteessa ns. haastavasti käyttäytyvä asiakas. Tai simulaation monimutkaisuutta voidaan tuoda pilkkomalla harjoituksia niin, että ensin on vain osattava tunnistaa kuntoutuksen tarve ja osattava kertoa esimerkiksi sosiaali- ja terveysjärjestelmistä asiakkaalle. Seuraavassa vaiheessa olisi osattava tehdä haastattelu ja sen pohjalta muodostaa yhdessä asiakkaalle tavoitteet. Viimeisenä vaiheena voisi olla kuntoutuksen toteutus tai osallistuminen asiakkaan kanssa kuntoutussuunnitelmapalaveriin.

Jeffries (2005) mainitsee myös vihjeiden kehittämisen simulaatioharjoituksen etene-
miseksi. Sairaanhoidon ja lääketieteen koulutusten näkökulmasta katsottuna, tämä on-
kin tarpeellista, sillä hoitotoimenpiteet tulee tehdä oikein, eikä vain sinnepäin. Vihjeiden
tarkoitus on vähentää virheiden tekemistä hoitotyössä. Kuntoutuksen koulutuksissa ei
vihjeillä välttämättä ole samaa merkitystä kuin sairaanhoidossa. Erityisesti jos mietitään
ammattillista dialogiosaamisen kehittymistä, ei haittaa, jos simulaatioharjoituksessa
opiskelija toimii ns. väärin tai väärällä tavalla. Opiskelija voi pelätä epäonnistuvansa si-
mulaatioharjoituksessa, mutta joskus jopa ns. epäonnistuminen voi olla jopa toivotta-
vaa. Moka on lahja, sanotaan ja simulaatioharjoituksessa se todella voi olla mahdolli-
suus uuden oppimiseen.

Jos harjoituksessa käytetään hyvin koulutettua standardoitua potilasta, voi opiskelija
saada jo harjoitushetkellä palautetta toiminnastaan ja hän pystyy jo siinä hetkessä
muuttamaan käyttäytymistään. Mutta myös debriefing on paikka, jossa on tarkoitus
keskustella mikä harjoituksessa onnistui ja mitä olisi voinut tehdä toisin. Joten joka ta-
pauksessa tilanne tulee ilmi, se käsitellään ja mietitään miten olisi voinut toimia toisin.
Pedagogisesti parasta olisi, jos huomiot tilanteesta tulisivat opiskelijoilta itseltään. Se
kertoisi heidän kyvyistensä tunnistaa dialogiset toimintatavat, kyvystä reflektoida sekä
soveltaa teoriaa käytännön tilanteeseen. Tietysti on vielä mahdollista tämän jälkeen
tehdä simulaatioharjoitus uudestaan, uusin eväin. Näin myös harjoituksessa ollut opis-
kelija saa kokemuksen onnistumisesta ja oppii toimimaan tilanteessa tarkoituksenmu-
kaisemmin.

Kirjallisuuskatsauksessa ei löytynyt vastausta siihen onko arvosanan antaminen simu-
laatioharjoituksissa tarkoituksenmukaista kuntoutuksen koulutuksissa. Ylipäätään arvo-
sanoista ei juurikaan puhuttu. Pohdittavaksi jäi, otetaanko arvioinnissa huomioon vain
simulaatiotilanteessa tehty suoritus vai myös opiskelijan tuottama reflektio debriefing-
tilaisuudessa.

Esimerkiksi toimintaterapian ydintä ovat yksilön, toiminnan ja ympäristön välinen suhde ja toimintaterapia painottaa erityisesti yksilön kokemusta omasta merkityksellisyydestään. Toimintaterapia toteutuu usein asiakkaan omassa toimintaympäristössään (TOI 2024), jolloin terapia on aina hyvin yksilöllistä. Simulaatiotilanteessa ei voida arvioida sitä mikä on oikea tapa toteuttaa terapiaa, sillä terapiassa samaan tulokseen voidaan päästä hyvin monia eri reittejä. Oleellista on, että tilanne etenee asiakkaan kannalta oikein ja hänelle sopivalla tavalla. Tätä toki voidaan arvioida sekä reflektoida debriefing-tilaisuudessa: miten asiakas koki tilanteen.

Kirjallisuuskatsauksessa kävi ilmi, että sopivia arviointityökaluja tulisi kehittää, jotta opiskelijan dialogiosaamista voitaisiin arvioida luotettavasti. Taylorin (2020) kuvaamaan itsen käyttöön terapiassa liittyvät persoonalliset ja yksilölliset piirteet, ovat piirteitä, joita ei voi arvottaa vain hyväksi ja huonoiksi. Toiset tavat toimivat toisille asiakkaille ja toisille toisenlainen tapa olla ja toimia vuorovaikutuksessa. Oleellista on se, kuinka terapeutti osaa mukauttaa omaa käyttäytymistään suhteessa asiakkaaseensa ja sitä voidaan arvioida dialogiosaamisen kautta. Esimerkiksi osaako opiskelija kuulla asiakasta ja toimia yhteisen ymmärryksen lisäämiseksi.

ELICS-AR:in avulla toki voidaan arvioida terapeutin kuuntelutaitoja simulaatioharjoituksessa, mutta entä jos opiskelijan simulaatioharjoitus menee pieleen jännityksen vuoksi ja hän kuitenkin pystyy debriefing-tilaisuudessa kuvaamaan oikean toimintatavan. Tulisi siko siis silloin antaa opiskelijalle arvosana sen perusteella mitä simulaatioharjoituksessa nähtiin ja koettiin, vai annetaanko arvosana vasta debriefing-tilaisuuden jälkeen, jolloin opiskelijan oma reflektio-osaaminen huomioidaan? Kirjallisuuskatsaus ei anna tähän suoraa vastausta, joten asia jää opettajan omaan pedagogiseen harkintaan. Kuten Putter-Katz ym. (2017) tuovat esiin, purkutilaisuus on merkittävin tekijä opiskelijan oppimisessa. Tästä syystä tuntuu vieraalta antaa arvosana vain simulaatioharjoituksen pohjalta. Velde & Lane & Clay (2009) tuovat tutkimuksessaan esiin opiskelijan mielipiteen, kun simulaatioharjoituksesta ei annettu arvosanaa, antoi se opiskelijalle mahdollisuuden keskittyä paremmin siihen mitä hän oli harjoituksessa tekemässä. Voidaankin ajatella, että simulaatioperustaisessa oppimisessä oleellista on se oppimisprosessi, jonka avulla opiskelija oppii refleктоimaan omaa toimintaansa.

Simulaatiotilanteiden arviointiin liittyy oleellisesti myös opettajan resurssit. Mikäli löytyisi sopiva arviointimenetelmä, onko opettajalla resursseja sen käyttöön. Simulaatioharjoitusta tulisi arviointitilanteessa tehdä niin, että jokainen opiskelija olisi vuorollaan terapeutin roolissa, jolloin harjoitusta joutuisi toistamaan arviolta 24-30x. Arvioinnin

tulisi olla nopea ja helppo täyttää. Kun kyse on arvioinnista, toisin sanoen, näyttöko-
keesta, eivät muut voi opiskelijat silloin nähdä toistensa suoriutumista. Se nostaa esiin
käytännön haasteen: kuka toimii asiakkaan roolissa ja miten tilannetta käsitellään deb-
riefing-tilaisuudessa. Entä miten käy psykologisen turvallisuuden, kun tilanne ei enää
ole turvallinen harjoitustilanne. Näyttökokeena toimiva simulaatioharjoitus voi aiheuttaa
jännitystä, joka voi pilata opiskelijan suorituksen. Ainakin olisi hyvä, että opiskelijalla
olisi etukäteen mahdollisuuksia harjoitella simulaatiotilanteessa toimimista ennen näyt-
tökoetta.

Bradley & Whittington & Mottram (2013) tuovat esiin artikkelissaan, ettei kaikkien tar-
vitse osallistua itse simulaatioon. Toiset opiskelijat toimivat havainnoitsijan rooleissa.
Myös tässä roolissa opiskelijat oppivat, sillä he näkevät koko simulaatioharjoituksen ja
pystyvät refleктоimaan sitä jälkikäteen. Brooks & Moriarty & Welyczko (2009) tuovat
esiin opiskelijakokemuksen, jossa opiskelija kertoo ymmärtäneensä simulaatioharjoi-
tuksen aikana, kuinka paljon he (opiskelijat) pystyvät oppimaan toinen toisiltaan.

Simulaatiotilanteen videointi ja sen hyödyntäminen debriefing-tilaisuudessa mahdollis-
taa tilanteeseen palaamisen, jotta se ei ole vain yksilöiden subjektiivisessa muistissa
(Adamson ym. 2023: 467, 471). Tällöin myös simulaatiossa näytellyt opiskelija pystyy
pääsemään ikään kuin ”kartalle” ja samaan tilanteeseen kuin muut. Toisaalta simulaa-
tiotilanteen videointi voi aiheuttaa opiskelijoissa lisäahdistusta ja pelkoa, siksi aiheesta
on hyvä puhua etukäteen.

9.3 Jatkotutkimusaiheet

Kirjallisuuskatsauksen aineiston pohjalta on kuvattu simulaatiokäsikirjoituksen luomi-
nen opiskelijan ammatillisen dialogiosaamisen vahvistumiseksi, mutta on otettava huo-
mioon, että ennen kuin sitä voi käyttää simulaatio-opetuksessa tulisi tehdä käsikirjoituk-
sen koeimplementointi. Vasta tämän jälkeen voidaan tehdä muutoksia sekä korjauksia,
jotta harjoitus täyttäisi sille asetetut vaatimukset. Esimerkiksi asiakkaan roolia tulisi
vielä tarkentaa ja kuvata selkeämmin haluttua käyttäytymistä. Myös Kirkpatrikin mallia
voidaan hyödyntää sen selvittämisessä, pystytäänkö harjoituksella vahvistamaan opis-
kelijan dialogisuutta eli voiko opiskelija tällä harjoituksella saavuttaa sille asetetut ta-
voitteet. Lisäksi tarkistuslistan valideettia pitäisi tarkastella, jotta saadaan selville, että
se on varmasti halutun toiminnan kannalta oleellinen. Vaikka tässä tutkimuksellisessa
kehittämistyössä on otettu huomioon opetuksen sekä simulaatioharjoituksen lähtökoh-
tana olevat teoriat, ei tässä ole mainittu tarkemmin, kuinka sitä teoriaa tulisi käsitellä

opetuksessa eikä listattu kaikkia mahdollisia dialogisuusharjoituksia. Ajatuksena on opettajan oma pedagoginen vastuu ja vapaus opetuksen suhteen. Jatkotutkimusehdotuksena tuodaan käsikirjoituspohjan implementointi sekä jatkokehittäminen ja tarkistuslistan validointi.

Jatkotutkimusehdotuksena voisi myös olla laadullisen tutkimuksen tekeminen, miten dialogiosaamisen vahvistuminen näkyy asiakkaan kohtaamisessa kuntoutustyössä. Olisi kiinnostavaa tietää myös, millainen on asiakkaan kokemus, kun opiskelija on tehnyt opintojen aikana simulaatioharjoituksia. Parantuuko asiakkaan kokema kohtaamiskokemus? Entä auttaako simulaatioharjoitus niitä opiskelijoita, joilla on jännitystä sosiaalisissa tilanteissa?

Kirjallisuuskatsauksessa mukana olleet artikkelit kuvasivat simulaatio-oppimisen nykytilaa tai sen lyhytaikaisia vaikutuksia. Olisi hyvä saada myös selvyyttä simulaatioperustaisen oppimisen pitkäaikaisvaikutuksista. Simulaatiotilojen perustaminen on kallista, joten mikäli olisi luotettavaa tietoa simulaatioperustaisen oppimisen pitkäaikaisista hyödyistä, voisi sen avulla olla perusteltavissa kalliiden laitteiden sekä simulaatiolaboratorion rakentaminen. Lisäksi pitkäaikaisten vaikutusten ymmärtämisen myötä simulaatio-ohjelmia voidaan kehittää entisestään vastaamaan paremmin opiskelijoiden sekä työelämän tarpeita.

On tiedossa, että simulaatioperustaisella oppimisella on vaikutuksia opiskelijan kliinisten taitojen oppimiseen, mutta pitkäaikaistutkimukset kertoisivat miten hyvin nämä taidot säilyvät sekä kehittyvät ajan myötä. Olisi myös kiinnostavaa tietää, miten opiskelijat itse kokevat, jos heillä on mahdollisuus simulaatioharjoitteluun ennen ensimmäistä käytännönharjoittelua työelämässä. Vahvistaisiko simulaatioharjoitus opiskelijan itsevarmuutta ja vähentäisikö se opiskelijan kokemaa jännitystä käytännön harjoittelun alkessa?

Simulaatioperustaisella oppimisella on nähty olevan hyötyä myös moniammatillisessa yhteistyössä. Jatkossa voisi olla mielenkiintoista kehittää yhteissimulaatioharjoituksia fysio- ja toimintaterapeuttiopiskelijoille ja tutkia miten se tukee moniammatillista yhteistyötä ja toisen alan ymmärtämistä, kun opiskelijat siirtyvät työelämään.

Lähteet

Adamson, Helen & Chaka, Brian & Hizzet, Kay & Williment, Julia & Hargan Jae 2023. An exploration of communication skills development for student diagnostic radiographers using simulation-based training with a standardized patient: UK-based focus-group study. *Journal on Medical Imaging and Radiation Sciences* 54, 465-472.

Adamson, Katie Anne & Kardong-Edgren Suzan & Willhaus, Janet 2013. An Updated Review of Published Simulation Evaluation Instruments. *Clinical Simulation in Nursing* 9 (9), e393-e400. <http://dx.doi.org/10.1016/j.ecns.2012.09.004>.

Aebersold, Michelle 2018. Simulation-Based Learning: No Longer a Novelty in Undergraduate Education. *The Online Journal of Issues in Nursing*. Volume 23. Number 2: May.

de Araújo Baptista, Vivianne Izabelle & Pereira Braga, Liliane & de Sousa Mata, Ádala Nayana & Carreiro, Bruno Oliveira & Gomes Dos Santos Rosa, Luiz Paulo & Araújo de Moraes, Hécio Henrique & Dantas de Azevedo, George & Appenzeller, Simone 2024. Validation of clinical simulation scenarios for the teaching of soft skills in child-centered care. *BMC Medical Education*. 24:355.

Bartolac, Andreja & Sangster Jokic, Claire & Magerat, Laurence & Klepo, Ivana 2024. Occupational therapy competencies for simulation-based learning. *Simba. Erasmus +*.

Boulet, John 2008a. Summative Assessment in Medicine: The Promise of Simulation for High-stakes Evaluation. *Academic Emergency Medicine*; 15:1017-1024.

Boulet, John & van Zanten, Marta & de Champlain, André & Hawkins, Richard & Peitzman, Steven 2008b. Checklist Content on a Standardized Patient Assessment: An Ex Post Facto Review. *Advances in Health Sciences Education; Dordrecht* Vol 13, Iss 1. DOI:10.1007/s10459-006-9024-4

Bowman, A. & Reid, D. & Harreveld, R. & Lawson, C. 2020. Evaluation of students' clinical performance post-simulation training. *Radiography* 27, 404-413. <https://doi.org/10.1016/j.radi.2020.10.002>

Bradley, Gemma & Whittington, Stephanie & Mottram, Paul 2013. Enhancing occupational therapy education through simulation. *British Journal of Occupational Therapy*. Jan 76(1).

Brooks, Nikki & Moriarty, Abigail & Welyczko, Nikki 2010. Implementing simulated practice for nursing students. *Nursing Standard*. 41-45.

Chu, Eli Mang Yee & Sheppard, Loretta & Guinea, Stephen & Imms, Christine 2018. Placement replacement: A conceptual framework for designing simulated clinical placement in occupational therapy. *Nursing & Health Sciences*. 11 June. DOI: 10.1111/nhs.12551

Diaz-Navarro, Cristina & Armstrong, Robert & Charnetski, Matthew & Freeman, Kirsty J. & Koh, Sabrina & Reedy, Gabriel & Smitten, Jayne & Ingrassia, Pier Luigi & Maio Matos,

Francisco & Issenberg, Barry 2024. Global consensus statement on simulation-based practice in healthcare. *Clinical Simulation in Nursing* < [https:// doi. org/ 10. 1016/j. ecns. 2024. 101552](https://doi.org/10.1016/j.ecns.2024.101552) >

Galloway, Susan 2009. Simulation techniques to bridge the gap between novice and competent healthcare professionals. *Online Journal Issues Nursing*. 14(2).

Graffigna, Guendalina & Barello, Serena 2015. *Innovating Healthcare in the Era of Patient Engagement: Challenges, Opportunities & New Trends*. Teoksessa Graffina, Guendalina & Barello, Serena & Triberti, Stefano (toim.) *Patient engagement – A Consumer-centered model to innovate healthcare*. E-kirja. https://books.google.fi/books?hl=fi&lr=&id=Msb_CgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PP10&ots=J3z5pzlhiE&sig=ezb4sXLBMQTigp7LGW_TxoBFR0&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false Viitattu 22.2.2024

Grant, Terry & Thomas, Yvonne & Gossman, Peter & Berragan, Liz 2021. The use of simulation in occupational therapy education: A scoping review. *Australian Occupational Therapy Journal*. Vol 68, issue 4. 285-360.

Harrison, Sam 2023. The experience of midwifery students using simulation-based learning in undergraduate education -- a systematic review. *MIDIRS Midwifery Digest*. Jun:33(2):123-129.

Holm, Rurik & Poutanen, Petro & Stähle, Pirjo 2018. Mikä tekee dialogin: Dialogisen vuorovaikutuksen tunnuspiirteet ja edellytykset. *Sitra* < <https://www.sitra.fi/artikkelit/mika-tekee-dialogin-dialogisen-vuorovaikutuksen-tunnuspiirteet-ja-edellytykset/> > viitattu 15.9.2024

Hung, Chia-Hui & Ho, Tzu-Hua, & Lin, Chen-Yung. (2021). Investigating the Effectiveness of Using a Situated Simulation-Based Program to Improve Occupational Therapy Students' Interactions and Observation Skills with Children. *Occupational Therapy International*, 2021(9433361), 1698683. <https://doi.org/10.1155/2021/1698683>

Huotari, Vesa & Kalalahti, Joanna 2017. Työ, koulu ja simulaatio ammattiin oppimisessä. *Ammattikasvatuksen aikakauskirja*, 19 (1), 47–55.

INACSL Standards Committee, Watts, Penni & McDermott, Donna & Alinier, Guillaume & Charnetski, Matthew & Nawathe, P.A. 2021a. Healthcare Simulation Standards of Best Practice, Simulation Design. *Clinical Simulation in Nursing*, 58, 14-21. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2021.08.009>.

INACSL Standards Committee, McDermott, Donna & Ludlow, Jocelyn & Horsley, Elizabeth & Meakim, Colleen 2021b. Healthcare Simulation Standards of Best Practice Prebriefing: Preparation and Briefing. *Clinical Simulation in Nursing*, 58, 9-13.

INACSL Standards Committee, Decker, Sharon & Alinier, Guillaume & Crawford, Scott & Gordon, Randy & Wilson, Cheryl 2021c. Healthcare Simulation Standards of Best Practice, The Debriefing Process. *Clinical Simulation in Nursing*, 58, 27-32. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2021.08.011>.

Imms, Christine & Froude, Elisabeth & Chu, Eli Yee & Sheppard, Loretta & Darzins, Susan & Guinea, Stephen & Gospodarevskaya, Elena & Carter, Rob & Symmons, Mark & Penman, Merrolee & Nicola-Richmond, Kelli & Gilbert Hunt, Susan & Gribble, Nigel & Ashby, Samantha & Mathieu, Erin. 2018. Simulated versus traditional occupational therapy placements: A randomized controlled trial. *Australian Occupational Therapy Journal*.65, 556-564.

Isseberg, Barry & McGaughie, William & Petrusa, Emil & Gordon, David Lee & Scalese, Ross 2005. Features and uses of high-fidelity medical simulations that lead to effective learning: a BEME systematic review. *Medical Teacher*. Vol 27, No 1. 10-28

Jeffries, Pamela 2005. A framework for designing, implementing and evaluating; simulations used as teaching strategies in nursing. *Nursing education Perspective* 26(2). 96–103.

Kalalahti, Joanna 2016. Simulaatioiden opetuskäyttö SM:n hallinnon alan koulutusorganisaatioiden perustutkintokoulutuksessa. Poliisiammattikorkeakoulun raportteja 122. Juvenes Print.

Kangasniemi, Mari, Utriainen, Kati, Ahonen, Sanna-Mari., Pietilä, Anna-Maija., Jääskeläinen, Petri & Liikanen, Eeva 2013. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: Eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon/Narrative literature review: From a research question to structured knowledge. *Hoitotiede*, 25(4), 291–301

Kekoni, Taru & Mönkkänen, Kaarina & Silèn-Lipponen, Marja & Tiihonen, Miia & Saaranen, Terhi 2021. Moniammatillinen suursimulaatio opiskelijoiden oppimisen näkökulmasta. *Janus*. Vol 29 (4) 2021, 366–385.

King, Gillian & Sheherd, Tracy & Servais, Michelle & Willoughby, Colleen & Bolack, Linda & Strachan, Deborah & Moodie, Sheila & Baldwin, Patricia & Knickle, Kerry & Parker, Kathryn & Savage, Diane & McNaughton, Nancy 2016. Developing authentic clinical simulations for effective listening and communication in pediatric rehabilitation service delivery. *Developmental Neurorehabilitation*, 19 (5), 284-294.

King, Gillian & Servais, Michelle & Bolack, Linda & Shepherd, Tracy & Willoughby, Colleen 2012. Development of a measure to assess effective listening and interactive communication skills in the delivery of children's rehabilitation services. *Disability & Rehabilitation*. Informa healthcare. 34(6): 459–469.

King, Gillian & Servais, Michelle & Shepherd, Tracy & Willoughby, Colleen & Bolack, Linda & Moodie, Sheila & Baldwin, Patricia & Strachan, Deborah & Knickle, Kerry & Pinto, Madhu & Parker, Kathryn & McNaughton, Nancy 2017. A listening skill educational intervention for pediatric rehabilitation clinicians: A mixed-methods pilot study. *Developmental Neurorehabilitation*, 20(1), 40–52. doi: 10.3109/17518423.2015.1063731 (PMID: 26305990)

Kokko, Raija 2016. Mistä hyvät simulaatiot on tehty? Ajatuksia edellytyksistä ja kehittämiseideoita. Teoksessa Tieranta, Outi & Poikela, Paula (toim). *Helmiä hoitotyön simulaatioissa: hyviä käytänteitä ammattikorkeakouluissa*. Lapin ammattikorkeakoulu.

Kolb, David A. & Boyatzis, Richard E. 1999. *Experiential Learning Theory: Previous Research and New Directions*. Department of Organizational Behavior, Weather head School of Management. Case Western Reserve University.

Levett-Jones, Tracy & Lapkin, Samuel 2011. The effectiveness of debriefing in simulation-based learning for health professionals: A systematic review. *JBIM Library of Systematic Reviews*. 9:81-96.

Magerat, Laurence & Klepo, Ivana & Sangster Jokic, Claire & Bartolac, Andreja 2024. *Guidelines for the implementation of simulation-based learning in occupational therapy education*. SIMBA: Simulation based learning in occupational therapy. Funded by the European Union.

Maguire, Peter & Pitceathly, Carolyn 2002. Key communication skills and how to acquire them. *British Medical Journal*; London Vol. 325, Iss 7366. <<https://www.proquest.com/docview/1777613983?fromopenview=true&pq-origsite=gscholar&sourcetype=Scholarly%20Journals>> viitattu 9.8.2024.

McGaughie, William C. & Issemberg, Barry & Petrusa, Emil & Scalese Ross 2010. A Critical review of simulation-based medical education re-search: 2003-2009. *Medical Education* 2010; 44: 50–63. doi:10.1111/j.1365-2923.2009.03547.x

McWilliam, Paula & Botwinski, Carol 2010. Developing a Successful Nursing Objective Structured Clinical Examination. *Journal of Nursing Education*. 49 (1). 36–41.

Mönkkönen, Kaarina 2018. *Vuorovaikutus asiakastyössä: asiakkaan kohtaaminen sosiaali- ja terveysalalla*. E-kirja. Gaudeamus. Helsinki.

Niela-Vilen, Hannakaisa & Hamari, Lotta 2016. *Kirjallisuuskatsauksen vaiheet*. Teoksessa Stolt, Minna & Axelin, Anna & Suhonen, Riitta (toim). *Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä*. 2. korjattu painos. Juvenes Print. Turku

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2019. *Tutkintoon johtavan koulutuksen kehittäminen tukemaan sosiaali- ja terveyspalvelujen uudistamista*. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2019:24. Helsinki. 1–90

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2023. *Opetus- ja kulttuuriministeriön virkanäkemykset tulevan hallituskauden valinnoista*. <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/164635/OKM_2023_9.pdf> viitattu 14.4.2024. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2023:9. Helsinki. 1–50

Peterson Bethea, Dorothy & Cavazos Castillo, Dahlia & Harvison, Neil 2014. Use on Simulation in Occupational Therapy Education: Way of Future? *American Journal of Occupational Therapy*, 68, 32-39. <http://dx.doi.org/10.5014/ajot.2014.012716>

Purva, Makani 2016. *Simulation Based Education in Healthcare*. Standards for Practitioners. ASPIH. 1-26. <Simulation Based Education in Healthcare (aspiah.org.uk)> viitattu 8.9.2024.

Putter-Katz, Hanna & Gvion, Aviah & Wechsler-Kashi, Deena & Adi-Ben Said, Limor & Yaacobi, Hadas & Feldman, Irit & Shalomson, Orit & Ziv, Amitai 2018. Students' Evaluation of Simulation-Based Training in a Communication Sciences and Disorders Program. *Journal of Allied Health*. 47(2).113–120.

Silvennoinen, Piia & Juujärvi, Soile 2018. Simulaatiot integratiivisen pedagogiikan väli-
neenä motivoivan haastattelun oppimisessa. *Ammattikasvatuksen aikakauskirja*, 20(1),
44-61.

SIMBA – Simulation-based learning in Occupational Therapy Education hankehake-
mus. Erasmus +. 2022. 1–65.

Saleem, Munazza & Zuhera, Khan 2023. Healthcare Simulation: An effective way of
learning in health care. *Pak J Med Sci*. 39(4).1185-1190. doi:
<https://doi.org/10.12669/pjms.39.4.7145>

Skop, Michelle & Peisachovich, Eva & Cao, Liming 2021. Curricular Considerations:
The Process of Integration Simulation-Based Learning Into a Social Work Communica-
tion and Interviewing Skills Course. *Cureus* 13(11): e19191. DOI 10.7759/cu-
reus.19191

Tamilselvan, Chitra & Chua, Sze Min & Chew, Han Shi Jocelyn & Devi, M. Kamala
2023. *Nurse Education Today*. Feb 121.

Taylor, Renée R. 2020: *The Intentional Relationship. Occupational Therapy and Use
on Self*. Second edition. F. A. Davis Company, Philadelphia.

Teräs, Marianne & Poikela, Paula & Lahtela, Merja 2013. Avattaren avulla ammatti-
laiseksi? Simulaatiovälimittien oppiminen terveysalalla. *Ammattikasvattajan aikakausi-
kirja*. 15(3), 66–80.

THL 2023a. Dialoginen johtaminen. Lapset, nuoret ja perheet. < <https://thl.fi/aiheet/lapset-nuoret-ja-perheet/kehittyvat-kaytannot/dialogiset-toimintavat/dialoginen-johtaminen>> viitattu 6.10.2024.

THL 2023b. Dialogisuus ammattilaisen ja perheen välillä. Lapset, nuoret ja perheet. < <https://thl.fi/aiheet/lapset-nuoret-ja-perheet/kehittyvat-kaytannot/dialogiset-toimintavat/dialogisuus-ammattilaisen-ja-perheen-valilla>> viitattu 6.10.2024.

TOI 2024. Toimintaterapeuttiliitto < <https://www.toimintaterapeuttiliitto.fi/toimintaterapia/>> viitattu 20.8.2024

UEF 2024. University of Eastern Finland. Mistä tiedän, onko julkaisu tieteellinen? < <https://sites.uef.fi/tiedonhaku-kasvatus/mista-tiedan-onko-julkaisu-tieteellinen/>> viitattu 28.9.2024

van Vuuren, Santi 2016. Reflections on simulated learning experiences of occupational
therapy students in a clinical skills unit at an institution of higher learning. *Souht African
Journal of Occupational Therapy*. 46(3).80-84. Doi: <http://dx.doi.org/10.17159/2310-3833/2016/v46n3/a13>

Velde, Beth P. & Lane, Heidi & Clay, Maria 2009. Hands on Learning: The Use of Simulated Clients in Intervention Cases. *Journal of Allied Health*. Vol 38 (1).

Vilkka, Hanna 2023. Kirjallisuuskatsaus metodina, opinnäytetyön osana ja tekstilajina. E-kirja. Art House Oy. Helsinki.

Vyas, Foram Y. & Mehta, Hetal J. 2015. Developing Effective Communication Skills. *International Journal of Research and Analytical Reviews*. Vol.2. Issue 1. Jan-March.

Warren, Jessie & Lutckar-Fluede, Marian & Godfrey, Christina & Lukewich, Julia 2016. A systematic review of the effectiveness of simulation-based education on satisfaction and learning outcomes in nurse practitioner programs. *Nurse Education Today*. Nov 46: 99-108.

Weller, Jennifer & Nestel, Debra & Marshall, Start & Brooks, Peter & Conn, Jennifer 2012. Simulation in clinical teaching and learning. *Medical education*. MJA 196(9). 21.5.

Wong, S.R. 2016. Therapeutic Use of Self in Occupational Therapy: Applying the Intentional Relationship Model. Thesis. Chicago, Illinois.

Liite 1: Aineiston analyysi

Taulukko 10. Aineiston analyysi

Tekijät ja artikkeli	Vuosi	Maa	Tutkimuksen lähestymistapa	Osallistujat	Tarkoitus	Päätelmät
<p>1) Hung, Chia-Hui & Ho, Tzu-Hua & Lin Chen-Yung</p> <p>Investigating the Effectiveness of Using a Situated Simulation-Based Program to Improve Occupational Therapy Students' Interactions and Observation Skills with Children</p>	2021	Taiwan	Vertaisarvioitu kohorttutkimus, määrällinen tutkimus	62 neljännen vuoden toimintaterapeuttiopiskelijaa	Tutkimuksen tarkoitus on selvittää miten tilannekohtainen simulaatioharjoitus voi parantaa toimintaterapiaopiskelijoiden vuorovaikutus- ja havainnointitaitoja lasten kanssa.	Tutkimuksen mukaan tilannekohtainen simulaatio paransi merkittävästi opiskelijoiden vuorovaikutus- sekä havainnointitaitoja.
<p>2) Diaz-Navarro, Cristina & Armstrong, Robert & Charnetski, Matthew & Freeman, Kirsty J. & Koh, Sabrina & Reedy, Gabriel & Smitten, Jayne & Ingrassia, Pier Luigi & Maio Matos, Francisco & Issenberg, Barry</p> <p>Global consensus statement on simulation-based practice in healthcare</p>	2024	UK, USA, Alankomaat, Australia, Singapore, Sveitsi, Portugali,	Kyseinen artikkeli luo maailmanlaajuisen konsensulausuman simulaatioperustaisen oppimisen käytöstä terveydenhuollossa.	Tutkimus perustuu kansainväliseen yhteistyöhön.	Konsensuslausuman tarkoitus on tarjota suosituksia simulaation yhtenäisyydestä sekä suunnasta ammattilaisille, terveydenhuoltojärjestelmille, terveydenhuollon oppilaitoksille ja maailmanlaajuisille johtajille. Lausuma korostaa simulaation merkitystä terveydenhuollon prosessien sekä järjestelmien	Lausumassa todetaan, että simulaatio on kustannustehokas ja tehokas tiimityön parantamisessa.

					kehittämisessä, parantamisessa, potilasturvallisuuden kehittämisessä sekä koulutuksen ja työvoiman osaamisen vahvistamisessa.	kontekstuaalisesti merkityksellisiin simulaatiperustaisiin oppimismahdollisuuksiin.
Tekijät ja artikkeli	Vuosi	Maa	Tutkimuksen lähestymistapa	Osallistujat	Tarkoitus	Päätelmät
3) King, Gillian & Shepherd, Tracy & Servais, Michelle & Willoughby, Colleen & Bolack, Linda & Strachan, Deborah & Moodie, Sheila & Baldwin, Patricia & Knickle, Kerry & Parker, Kathryn & Savage, Diane & McNaughton, Nancy Developing authentic clinical simulations for effective listening and communication in pediatric rehabilitation service delivery	2016	Kanada	Vertaisarvioitu, laadullinen tutkimus	Tutkimus- ja kehitystiimi: 4 kliinistä tutkijaa, joilla opetus- ja koulutus-tehtäviä, kolme tutkijaa ja professoria, yksi pediatriksen kuntoutuksen johtaja, kaksi senior johtajaa sekä kaksi fasilitaattorikouluttajaa.	Tutkimuksen tarkoituksena on tutkia simulaatioharjoituksia, jotka parantavat terapeuttien kuuntelu- ja viestintätaitoja lasten kuntoutuspalveluissa. Tarkoituksena on luoda realistinen simulaatioharjoitus tukemaan ammattilaisen vuorovaiikutustaitojen kehittymistä lasten ja heidän perheidensä kanssa	Tutkimusten tulosten mukaan autenttiset simulaatiot paransivat merkittävästi terapeuttien kuuntelu- ja viestintätaitoja. Tutkimuksen tekijät suosittelevat autenttisten simulaatioiden käyttöä ja korostaa tarvetta jatkuvalle kehittämiselle sekä arvioinnille.
4) Saleem, Munazza & Khan, Zuhera Healthcare Simulation: An effective way of learning in health care	2023	Pakistan	Vertaisarvioitu narratiivinen kirjallisuuskatsaus		Kirjallisuuskatsauksen tarkoitus on tuoda esiin simulaation käyttöä terveydenhuollossa oppimismenetelmänä. Artikkelitarkastelee simulaation etuja sekä haittoja.	Artikkelin johtopäätöksenä on, että simulaatiope- rustainen oppiminen on tehokas oppimismenetelmä ja artikkeli myös tuo esiin, että tulevaisuudessa tarvitaan lisää tutkimuksia simulaation

						vaikuttavuuden ymmärtämiseksi. Artikkelissa tuodaan esiin, että simulaatioiden johdonmukaisuus ja luotettavuus voivat vaihdella, mikä voi vaikuttaa niiden käyttökelpoisuuteen ja tulosten yleistettävyyteen.
Tekijät ja artikkeli	Vuosi	Maa	Tutkimuksen lähestymistapa	Osallistujat	Tarkoitus	Päätelmät
5) Adamson, Helen & Chaka, Brian & Hizzett, Kay & Williment, Julia & Hargan, Jay An exploration of communication skills development for student diagnostic radiographers using simulation-based training with a standardised patient	2023	Iso-Britannia	Vertaisarvioitu, laadullinen tutkimus, focus group haastattelu simulaatiokokemuksista	Kolmannen vuoden radiologian opiskelijat osallistuivat focus group haastatteluun	Tutkimuksen tarkoitus on selvittää, kuinka simulaatioperustainen harjoitus standardoidun potilaan kanssa kehittää opiskelijoiden viestintätaitoja diagnostiikassa radiografiassa.	Tutkimuksen tulosten mukaan simulaatioperustainen oppiminen paransi merkittävästi opiskelijoiden viestintätaitoja.
6) Putter-Katz, Hanna & Gvion, Aviah & Wechsler-Kashi, Deena & Adi-Ben Said, Limor & Yaacobi, Hadas & Feldman, Irit & Shalomson, Orit & Ziv, Amitai Students' Evaluation of Simulation-Based Training in a Communication Sciences	2018	Israel	Vertaisarvioitu määrällinen tutkimus, kyselytutkimus	246 opiskelijaa	Tutkimuksen tarkoituksena on arvioida simulaatioperustaisen lääketieteellisen koulutuksen vaikutusta opiskelijoiden oppimisprosessiin viestintätieteiden ja häiriöiden ohjelmassa. Tutkimuksessa haluttiin selvittää, kuinka	Tutkimuksen tulosten mukaan simulaatiokoulutus lisäsi merkittävästi opiskelijoiden itseluottamusta sekä kliinisiä taitoja. Erityisesti tutkimus nostaa esiin, että simulaatiot, jotka vastaavat todellisia tilanteita, vaikuttivat eniten opiskelijoiden kykyyn soveltaa

and Disorders Program.					simulaatiokoulutus vaikuttaa opiskelijoiden kliinisiin taitoihin sekä itseluottamukseen.	ammattillisia sekä viestintätaitoja. Tutkimuksessa suositellaan simulaatioiden laajempaa käyttöä ja korostetaan videopohjaisen debriefingin merkitystä.
7) Bowman, Reid David & Harreveld, Bobby R. & Lawson, C Evaluation of students' clinical performance post-simulation training	2020	Australia	Vertaisarvioitu määrällinen tutkimus	Kliinisen suorituskäytännön arvioinnit täytti 94 ohjaajaa, jotka osallistuivat 174 simulaation jälkeisen toisen vuoden opiskelijan ensimmäiseen kliiniseen harjoitteluun kahden vuoden aikana.	Tutkimuksen tarkoitus on tutkia, kuinka simulaatioperustainen koulutus vaikuttaa opiskelijoiden kliiniseen suorituskäytännön ultraäänitutkimuksissa. Tutkimus haluaa selvittää, miten simulaatiokoulutuksessa opitut taidot siirtyvät käytännön työhön.	Tutkimuksessa saatujen tulosten mukaan opiskelijat siirsivät merkittävästi simulaatiokoulutuksessa opittuja taitoja kliiniseen työhön. Taitojen siirrettävyys parani merkittävästi harjoittelun ja ohjaajan antaman palautteen myötä.
8) van Vuuren, Santie Reflections on simulated learning experiences of occupational therapy students in a clinical skills unit at an institution of higher learning	2016	Etelä-Afrikka	Vertaisarvioitu laadullinen tutkimus	Toisen vuoden toimintaterapeuttiopiskelijoita yhteensä 81	Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää toimintaterapiaopiskelijoiden kokemuksia simuloituista oppimistilanteista kliinisten taitojen yksikössä. Tutkimuksessa halutaan saada ymmärrys, miten simulaatiokoulutus vaikuttaa opiskelijoiden oppimiseen ja ammatilliseen kehittymiseen.	Tutkimuksen mukaan opiskelijat kokivat simulaatiokoulutuksen hyödylliseksi ja realistiseksi. Se auttoi opiskelijoita kehittämään kliinisiä taitojaan, itseluottamustaan ja kykyään toimia todellisissa työtilanteissa.
9) Chu, Eli Mang Yee & Sheppard, Loretta & Guinea,	2017	Australia	Vertaisarvioitu Education article		Artikkeli esittelee viitekehysten simuloitujen	Tutkimuksessa kehitetty viitekehys (CF-SCP)

Stephen & Imms, Christine Placement replacement: A conceptual framework for designing simulated clinical placement in occupational therapy					kliinisten harjoittelujen suunnitteluun toimintaterapiassa.	osoittautui tehokkaaksi simuloitujen harjoittelujen suunnittelussa ja se mahdollisti oppimiskokemusten validoinnin, tehokkuuden ja siirrettävyyden eri toimintaterapian alueilla.
Tekijät ja artikkeli	Vuosi	Maa	Tutkimuksen lähestymistapa	Osallistujat	Tarkoitus	Päätelmät
10) de Araújo Baptista, Vivianne Izabelle & Pereira Braga, Liliane & de Sousa Mata, Ádala Nayana & Carreiro, Bruno Oliveira & Gomes Dos Santos Rosa, Luiz Paulo & Araújo de Morais, Hécio Henrique & Dantas de Azevedo, George & Appenzeller, Simone Validation of clinical simulation scenarios for the teaching of soft skills in child-centered care	2024	Bra-silia	Vertaisarvioitu metodologinen tutkimus	Tutkimuksen sisällön on validoinut 18 asiantuntijaa. Simulaatioharjoitukseen osallistui 18 lääketieteentopiskelijaa.	Tutkimuksessa kehitetään kolme käsikirjoitusta ja tarkistuslista. Artikkelissa tutkitaan kliinisten simulaatioiden validointia, jotka on suunniteltu opettamaan pehmeitä taitoja lapsikeskeisessä hoidossa.	Tutkimuksen tulokset osoittivat, että skenaariot ja tarkistuslista ovat sisällöllisesti valideja. Tutkimuksessa käytettiin koulutettuja lapsipotilaita. He osasivat noudattaa käsikirjoitusta, mutta heidän oli vaikea jäljitellä hypoaktiivista tilaa. Tutkimuksessa huomauteaankin, että lasten käyttämiseen simuloituina potilaina liittyy aina haasteita. Tutkimus suosittelee lisätutkimuksia koulutuksen vaikutusten arvioimiseksi kliinisissä ympäristöissä.
11) Weller, Jennifer M. & Nestel, Debra & Marshall, Stuart D. & Brooks, Peter & Conn, Jennifer	2012	Australia	Vertaisarvioitu kirjallisuuskatsaus, joka kuvaa simulaatopereustaisen koulutuksen		Artikkelissa tuodaan esiin erilaisia simulaation muotoja, yksinkertaisista malleista tietokoneistettuihin	Hyvin jäsenneilty artikkeli tuo esiin useita käytännön esimerkkejä simulaatiosta. Artikkelin korostaa, että

Simulation in clinical teaching and learning			tilaa vuonna 2012		nukkeihin. Artikkeliki kuvaa myös simulaation etuja ja haittoja.	simulaatioharjoitukset tulee integroida opetussuunnitelmaan, jotta se on tehokasta ja opitut taidot siirtyvät kliiniseen työhön.
Tekijät ja artikkeli	Vuosi	Maa	Tutkimuksen lähestymistapa	Osallistujat	Tarkoitus	Päätelmät
12) McGaughie, William C. & Issenberg, Barry & Petrusa, Emil & Scalese Ross A Critical review of simulation-based medical education research: 2003-2009	2009	USA	Vertaisarvioitu kirjallisuuskatsaus, jossa on käytetty laadullista synteisiä		Artikkeli esittelee 12 keskeistä ominaisuutta ja parasta käytäntöä SBME:ssä. Artikkeliki tarjoaa kattavan katsauksen SBME:n tutkimukseen ja käytäntöihin.	Tutkimustulokset osoittavat, että "force feedback" voimapalautteen avulla tapahtuva simulaatiokoulutus paransi huomattavasti opiskelijoiden tuloksia kuin ilman palautetta.
13) Peterson Bethea, Dorothy & Cavazos Castillo, Dahlia & Harvison, Neil Use of Simulation in Occupation Therapy Education: Way of Future?	2014	USA	Vertaisarvioitu kuvaileva kyselytutkimus	Tutkimukseen saatiin vastauksia 310:stä toimintaterapia-assistentti- ja toimintaterapiaohjelmasta. Vastaajia oli yhteensä 245.	Tämän kartoittavan tutkimuksen tarkoituksena oli tarjota näyttöön perustuvaa tutkimusta, jossa tutkitaan simulaatiota ja sen käyttöä opetusmenetelmänä toimintaterapia-assistenttien (OTA) perustutkinto- ja toimintaterapia-alan akateemisissa koulutusohjelmissa, mukaan luettuna sekä maisterin (MOT) että tohtorin (OTD) aloitusopinnot. tutkinto-ohjelmat.	Tutkimuksessa tehdyt löydöt olivat samansuuntaisia kuin kirjallisuudessa, mutta tutkijat suosittelivat lisätutkimuksia liittyen opiskelijoiden osaamistavoitteisiin ja pedagogiikkaan toimintaterapiassa.
14) Boulet, John R. & Van Zanten,	2008	USA	Vertaisarvioitu	Artikkeli perustuu	Artikkeli käsittelee	Artikkelissa tulee esiin kattava

<p>Marta & De Champlain Andre & Hawkings, Richard E. & Peitzman, Steven J.</p> <p>Checklist Content on a Standardized Patient Assessment: An Ex Post Facto Review</p>			<p>ex post facto-tutkimus</p>	<p>laajaan kirjallisuuskatsaukseen ja kriittiseen arviointiin. Viisi lääkäriä arvioi itsenäisesti 11 simulaatioskenaarion tarkistuslistat ja luokiteli kunkin kohteen kliinisen tarkoituksenmukaisuuden.</p>	<p>standardoitujen potilasarviointien tarkistuslistojen sisältöä, mikä on tärkeä aihe lääketieteellisessä koulutuksessa</p>	<p>katsaus tarkistuslistojen kehittämiseen liittyvistä kysymyksistä ja niiden kliinisestä merkityksestä.</p>
<p>Tekijät ja artikkeli</p>	<p>Vuosi</p>	<p>Maa</p>	<p>Tutkimuksen lähestymistapa</p>	<p>Osallistujat</p>	<p>Tarkoitus</p>	<p>Päätelmät</p>
<p>15) Adamson, Katie Anne & Kardong-Edgren, Suzan & Willhaus, Janet</p> <p>An Updated Review of Published Simulation Evaluation Instruments</p>	<p>2013</p>	<p>USA</p>	<p>Vertaisarvioitu kuvaileva artikkeli</p>		<p>Artikkelissa tarkastellaan erilaisia simulaation arviointiin käytettyjä välineitä hoitotyön koulutuksessa. Artikkelissa esitellään kaksi viitekehystä simulaation arviointistrategioiden luokitteluun sekä arvioidaan useita välineitä, joita voidaan hyödyntää simulaatiotilanteen arvioinnissa.</p>	<p>Artikkelissa esitellään kaksi viitekehystä simulaation arviointistrategioiden luokitteluun, mikä auttaa jäsentämään sekä ymmärtämään erilaisia arviointimenetelmiä.</p>
<p>16) Boulet, John R.</p> <p>Summative Assessment in Medicine: The Promise of Simulation for High-stakes Evaluation</p>	<p>2008</p>	<p>USA</p>	<p>Vertaisarvioitu summatiivinen arviointi</p>		<p>Artikkeli perustuu laajaan tutkimukseen ja useisiin aiempiin tutkimuksiin, jotka käsittelevät simulaation käyttöä lääketieteellisessä arvioinnissa.</p>	<p>Artikkelissa tuodaan esiin, että simulaatiot voivat parantaa arviointien luotettavuutta ja pätevyyttä, mikä voi johtaa parempaan potilasturvallisuuteen ja lääkärien</p>

					Artikkelissa esitellään neljä keskeistä aluetta: taitojen määrittely ja sopivien simulaatiotehtävien valinta, sopivien mittareiden kehittäminen, testitulosten luotettavuuden arviointi ja todisteiden tarjoaminen testitulosten pätevyyden tukemiseksi.	osaamisen varmistamiseen. Artikkelin suosittelee jatkotutkimuksia ja simulaatioteknologian kehittämiseen.
17) Velde, Beth P. & Lane, Heidi & Clay, Maria Hands on Learning: The Use of Simulated Clients in Intervention Cases	2009	USA	Vertaisarvioitu laadullinen tutkimus, sisältäen kirjallisuuskatsauksen	23 toimintaterapiaopiskelijaa	Tutkimuksessa analysoitiin opiskelijoiden kokemuksia simuloitujen asiakkaiden käytöstä toimintaterapian interventiokursseilla.	Tutkimuksessa hyödynnettiin opiskelijoiden palautteita sekä havaintoja, jotka antaa vahvan perustan johtopäätöksille. Opiskelijoille tehdyssä kyselyssä opiskelijat antoivat korkeammat pisteet simulaatiokokemuksille kuin muille opetusmenetelmille. Artikkelin mukaan simuloitujen asiakkaiden käyttö voi parantaa opiskelijoiden käytännöntaitoja ja itseluottamusta.
18) Bradley Gemma & Whittington, Stephanie & Mottram, Paul Enhancing occupational therapy education	2013	UK	Vertaisarvioitu käytännön analyysi, joka perustuu laajaan kirjallisuuskatsaukseen sekä käytännön		Artikkeli esittelee kirjallisuuskatsauksen avulla simulaation taustoja, ja tutkijat peilaavat niitä käytännön kokemuksiin simulaation	Tutkimuksen mukaan simulaation on arvokas opetusmenetelmä toimintaterapian koulutusohjelmassa. Se tarjoaa mahdollisuuden kehittää klinisiä

through simulation			kokemuksiin simulaation käytöstä		käytöstä toimitaterapian koulutusohjelmassa.	taitoja turvallisessa ja kontrolloidussa ympäristössä. Tutkimuksessa korostetaan, että simulaation käyttöä tulisi laajentaa ja integroida paremmin opetussuunnitelmiin hyötyjen maksimoimiseksi.
Tekijät ja artikkeli	Vuosi	Maa	Tutkimuksen lähestymistapa	Osallistujat	Tarkoitus	Päätelmät
19) King, Gillian & Servais, Michelle & Bolack, Linda & Shepherd, Tracy & Willoughby, Colleen A listening skill educational intervention for pediatric rehabilitation clinicians: A mixed-methods pilot study	2017	Kanada	Vertaisarvioitu yhdistelmä tutkimus, jossa käytettiin sekä laadullisia, että määrällisiä menetelmiä	osallistujina kuusi kokenutta kliinikkoa: kolme fysioterapeuttia, kaksi toimintaterapeuttia ja yksi käyttäytymisterapeutti	Tutkimusartikkelin tarkoituksena on valmistautua RCT-tutkimukseen tutkimalla kuntoutuslääkäreiden kuuntelutaitoja.	Tutkimusartikkeli tuo esiin, että tutkimukseen osallistuneet terapeutit kokivat intervention arvokkaana sekä hyvänä oppimiskokemuksena. He pystyivät osoittamaan välittömiä muutoksia omassa työssään. Tutkimuksen mukaan koulutusinterventiolla on hyvä potentiaalinen mahdollisuus kehittää kuuntelutaitoja.
20) Vyas, Foram Y. & Mehta, Hetal J. Developing Effective Communication Skills	2015	Intia	Vertaisarvioitu artikkeli		Artikkeli käsittelee tehokkaan viestinnän merkitystä ja tarjoaa käytännön työkaluja viestintätaitojen kehittämiseen.	Artikkeli esittelee katsauksen siitä, miten viestintätaitoja voidaan kehittää ja miksi ne ovat tärkeitä sekä ammatillisessa että henkilökohtaisessa elämässä.
21) Aebersold, Michelle	2018	USA	Artikkeli perustuu tutkimusnäyttöön,		Artikkeli kuvaa simulaation taustoja, teoreettista	Artikkelin loppupäätelmänä tuodaan esiin, että

<p>Simulation-Based Learning: No Longer a Novelty in Undergraduate Education</p>			<p>joihin artikkeleissa viitataan</p>		<p>perustaa, nykyisiä käyttötapoja sekä antaa tietoa simulaation tehokkuudesta hoitotyön koulutuksessa.</p>	<p>simulaatioperustainen oppiminen on merkittävä osa sairaanhoidon koulutuksia ja se olennainen osa opetussuunnitelmaa.</p>
<p>22) Isseberg Barry & McGaughie, William C. & Petrusa, Emil R. & Lee Gordon, David & Scalese, Ross J.</p> <p>Features and uses of high-fidelity medical simulations that lead to effective learning</p>	2005	USA	<p>Kyseessä on vertaisarvioitu systemaattinen katsaus</p>	109 tutkimusartikkelia	<p>Artikkelin tarkoitus on tutkia korkean uskottavuuden lääketieteellisten simulaatioiden ominaisuuksia ja käyttötapoja, jotka johtavat tehokkaaseen oppimiseen.</p>	<p>Artikkelin päätelmänä on, että 47 % tutkimuksista tuo esiin, että koulutuksellinen palaute (debriefing) on tärkein simulaatioperustaisen lääketieteellisen koulutuksen ominaisuus. 39 % tutkimuksista korostaa toistuvan harjoittelun keskeiseksi elementiksi ja 25% tutkimuksista puolestaan korosti simulaatioharjoitusten integroimista osaksi oppimissuunnitelmaa.</p>
<p>23) Brooks, Nikki & Moriarty, Abigail & Welyczko, Nikki</p> <p>Implementing simulated practice for nursing students</p>	2010	Australia	<p>Kyseessä on vertaisarvioitu kuvaileva tapaustutkimus</p>		<p>Artikkelissa esitellään simulaatioperustaisen harjoittelun kehittämisprosessi.</p>	<p>Artikkelin loppupäätelmä osoittaa, että simulaatioperustainen harjoittelu on tärkeä työkalu hoitotyön koulutuksessa, mutta sen tehokas toteuttaminen vaatii huolellista suunnittelua ja resursseja. Artikkelitunnistaa haasteita simulaatioiden käytössä, kuten resurssien ja koulutettujen ohjaajien</p>

						puutteen. Artikke- lissa todetaan, että simulaatiope- rustainen harjoit- telu voi edistää yhteistyötä eri ter- veydenhuollon ammattiryhmien välillä parantaen tiimityöskentelyä sekä kommuni- kaatiota.
24) Taylor Renee Intentional Relationship: Occupational Therapy and the Use of Self	2020	USA	Arvostettu kirja toiminta- terapia-alalla	Kirjan teke- misessä on ollut joukko avustajia sekä henki- löitä, jotka ovat arvioi- neet kirjan.	Kirja yhdistää toimintaterapian ja psykologiset periaatteet tera- peuttisen vuoro- vaikutuksen pa- rantamiseksi. Kirja tarjoaa käy- tännön strategi- oita ja esimerke- jä Intentional Relationship Modelin käy- töstä.	Kirja korostaa te- hokkaiden tera- peuttisten suhtei- den rakentamisen tärkeyttä tera- peutin ja asiak- kaan välillä.
25) Magerat, Lau- rence & Klepo, Ivana & Sangster Jokic & Bartolac, Andreja Guidelines for the implementation of simulation-based learning in occupa- tional therapy education	2024	Belgia, Kroa- tia, Itä- väältä, Turkki, Suomi	Kyseessä Erasmus+ ra- hoitteisen hankkeen tuotos	Ohjeistus on tehty yhteis- työssä han- kemaiden kesken kir- jallisuuskat- sausten avulla.	Ohjeistuksen tarkoituksena on parantaa toimin- taterapiakoulu- tuksen laatua si- mulaatiooperus- taisen oppimi- sen avulla.	Ohjeistus tunnis- taa toimintatera- pian keskeiset ammattilliset osaamisalueet, joita voidaan ke- hittää simulaatio- oppimisen avulla. Ohjeistus tarjoaa käytännönneu- voja simulaatio- oppimisen suun- nitteluun, toteu- tukseen ja arvi- ointiin.
26) Bartolac, An- dreja & Sangster Jokic, Clarie & Magerat, Laurence & Klepo, Ivana A framework of occupational	2024	Belgia, Kroa- tia, Itä- väältä, Turkki, Suomi	Kyseessä Erasmus+ ra- hoitteisen hankkeen tuotos	Ohjeistus on tehty yhteis- työssä han- kemaiden kesken kir- jallisuuskat- sausten avulla	Viitekehys tar- joaa yksityiskoh- taisen katsauk- sen toimintate- rapian ammatilli- sista osaamis- alueista.	Viitekehys on tar- koitettu hyödyn- nettäväksi simu- laatio-oppimi- sessa osaamisen luokittelussa.

therapy competencies for simulation-based learning						Viitekehys pohjautuu kirjallisuuskatsaukseen sekä sidosryhmien näkemyksiin, lisäten monipuolista näkemystä.
27) Galloway, Susan Simulation techniques to bridge the gap between novice and competent healthcare professionals	2009	USA	kuvaileva katsaus		Artikkelin tavoitteena on kuvata terveydenhuollon koulutuksessa käytettäviä simulaatiotekniikoita sekä määrittellä tulevaisuuden suuntauksia simulaation käytölle tulevaisuudessa.	Artikkeli kuvaa simulaation käyttöä ja erityyppisiä simulaattoreita. Lopuksi artikkelissa todetaan, että jatkossa on tärkeä kouluttaa myös simulaatiokouluttajia sekä tehtävä lisää tutkimusta simulaation hyödyistä terveydenhuollon koulutuksessa.
28) Skop, Michelle & Peisachovich, Eva & Cao, Liming Curricular Considerations: The Process of Integration Simulation-Based Learning into a Social Work Communication and Interviewing Skills Course	2021	Kanada	Vertaisarvioitu	tutkimukseen osallistui yhteensä 25 sosiaalityön opiskelijaa	Tavoitteena on tutkia simulaatioperustaisen oppimisen integroimista sosiaalityön viestintä- ja haastattelutaitojen kurssille. Tarkoituksena parantaa opiskelijoiden käytännöntaitoja tarjoamalla simulaatioharjoituksella heille realistisia sekä konkreettisia kokemuksia.	Tutkimuksen loppupäätelmänä esitettiin, että simulaatioperustainen oppiminen on tehokas menetelmä sosiaalityön viestintä- ja haastattelutaitojen opettamisessa. Korkean tason simulaatioharjoitus kehitti opiskelijoiden käytännöntaitoja sekä nosti it-seluottamusta.
29) Jeffries, Pamela A framework for designing, implementing and evaluating; simulations used as	2005	USA	Vertaisarvioitu kirjallisuuskatsaus		Artikkelissa esitellään viitekehys, jota voidaan hyödyntää simulaatioiden suunnittelussa, toteutuksessa sekä arvioinnissa	Artikkelin loppupäätelmänä on, että kun simulaatiot suunnitellaan ja toteutetaan hyvin, voi se merkittävästi parantaa hoitotyön

teaching strategies in nursing.					hoitotyön koulu- tuksissa.	opiskelijoiden op- pimistuloksia.
--	--	--	--	--	-------------------------------	--------------------------------------